

ΑΛΙΕΥΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΕΤΟΣ ΜΘ', ΑΡΙΘΜ. Φ. 286, ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2017, Είδ. Κωδ. Ἀριθ. Ἐντύπου 040008

ΛΛΙΕΥΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
Ειδικός Κωδικός
Αριθμός Έντύπου 040008

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
Γρηγορίου Ε' 13, 221 32 Τρίπολι
Τηλ. 2710 222445 καί 222446

ΕΚΔΟΤΗΣ
ὁ Σεβασμ. **ΛΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ὁ Αρχιμ. Φιλόθεος Κολλιόπουλος
Χρόνος: Τεσσαρακοστός Ένατος
Τεύχος: 286
Ἀπρίλιος-Μάιος- Ιούνιος 2017

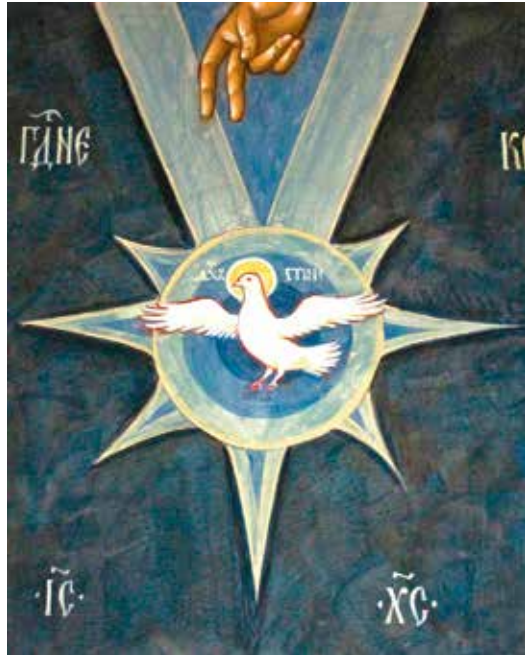
Κάθε ἐνυπόγραφο ἄρθρο
ἐκφράζει τὴν προσωπικὴ ἀποψη
τοῦ Συγγραφέα

Φωτογραφίες Ἐξωφύλλων:

1. Οἱ Ἀρχιερεῖς πού ἔλαβαν μέρος εἰς
τὴν ἑορτὴν τῶν πολυούχων μας.
2. Οἱ διακόνισσες τοῦ Φιλανθρωπικοῦ
ἔργου τῆς Μητροπόλεως μας.
3. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Μητροπολιτικοῦ
Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως
4. Ἡ λειτανία τῶν Τιμίων Λειψάνων καί
τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων Νεομαρ-
τύρων Δημητρίου καί Παύλου.

Λόγος περὶ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ

Ὅταν συμπληρωνόταν ἡ πεντηκοστὴ
ἡμέρα μετὰ τὴν Ἀνάστασι, τῆς ὁποί-
ας ἔφθασε τώρα ἡ μνήμη, ἐνῶ ὅλοι οἱ
μαθητὲς ἦσαν συγκεντρωμένοι μαζί
καὶ εὐρίσκονταν ὁμόψυχοι στὸ ὑπερῶο
(οἶκος) ἐκείνου τοῦ ἱεροῦ, ἀλλὰ καὶ στὸ
προσωπικὸ τοῦ ὑπερῶο, στὸ νοῦ του, συ-
ναγμένος ὁ καθένας τους (διότι ἦσαν σὲ
ἡσυχία καὶ ἀφιερωμένοι στὴ δέηση καὶ
στοὺς ὕμνους πρὸς τὸ Θεό), ξαφνικά, λέ-
γει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «ἀκούσθηκε
ἤχος ἀπὸ τὸν οὐρανό, σὰν ἀπὸ ὀρμὴ βι-
αίου ἀνέμου καὶ ἐγέμισε τὸν οἶκο ὅπου
κάθονταν». (Πράξ. 2, 1-11). Εἶναι βί-
αιος γιὰ νικᾶ τὰ πάντα καὶ ξεπερνᾶ
τὰ τεῖχη τοῦ πονηροῦ, γκρεμίζει κάθε

ὀχύρωμα τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινώνει τοὺς ὑπερήφανους, ἀνυψώνει τοὺς ταπεινοὺς στὴ καρδιά καὶ διασπᾶ τοὺς συνδέσμους τῶν ἁμαρτημάτων. Γέμισε δὲ ὁ οἶκος ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο κάθονταν, καδιστώντας τον, κολυμβήθρα πνευματικὴ καὶ ἐκπληρώνοντας τὴν ἐπαγγελία τοῦ Σωτῆρα, ποὺ τοὺς ἔλεγε, πρὶν ἀναληφθεῖ: «Ὁ μὲν Ἰωάννης βάπτισε μὲ νερό, ἐσεῖς δὲ θὰ βαπτισθῆτε μὲ ἅγιο Πνεῦμα, ὅχι ἔπειτα ἀπὸ πολλές μέρες».

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα ποὺ ἔδωσε σ' αὐτοὺς τὸ ἔδειξε νὰ ἀληθεύει. Διότι διὰ τοῦ ἤχου αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς οἱ Ἀπόστολοι ἔγιναν πραγματικὰ υἱοὶ βροντῆς. «Καὶ φάνηκαν σ' αὐτοὺς γλῶσσες διαμεριζόμενες ὥσαν πυρὸς καὶ στὸν καθένα τοὺς κάθισε ἀπὸ μία κι' ἐγέμισαν ὅλοι ἅγιο Πνεῦμα καὶ μιλοῦσαν ἄλλες γλῶσσες, ὅπως τοὺς ἔδιδε τὸ Πνεῦμα νὰ μιλοῦν».

Ἀλλὰ γιὰ ποιὸ λόγο φάνηκε τὸ Πνεῦμα σὲ σχῆμα γλωσσῶν;

Ἀφ' ἑνὸς γιὰ νὰ ἐπιδείξει τὴ συμφυΐα του, τὴ σχέση του μὲ τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν τίποτε δὲν εἶναι συγγενέστερο ἀπὸ τὴ γλώσσα πρὸς τὸ λόγο. Συγχρόνως δὲ καὶ γιὰ τὴ χάρη τῆς διδασκαλίας, γιὰ τὴν ὁ κατὰ Χριστὸ διδάσκαλος χρειάζεται χαριτωμένη γλώσσα.

Γιὰ τὴν φανερώθηκε τὸ ἅγιο Πνεῦμα μὲ πύρινες γλῶσσες;

Ὅχι μόνον γιὰ τὸ ὁμοούσιο τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ (γιὰ τὴν πῦρ εἶναι ὁ Θεός

μας), ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ διπλὴ ἐνέργεια τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων. Γιατὶ μπορεῖ συγχρόνως νὰ εὐεργετῇ καὶ νὰ τιμωρεῖ. Ὅπως τὸ πῦρ ἔχει διπλὴ ιδιότητα καὶ νὰ φωτίζει καὶ νὰ φλογίζει, ἔτσι καὶ ὁ λόγος τῆς διδασκαλίας, αὐτοὺς ποὺ ὑπακούουν φωτίζει καὶ αὐτοὺς ποὺ ἀπειθοῦν παρὰδίδει τελικὰ σὲ πῦρ καὶ κόλαση. Εἶπε δὲ γλῶσσες, ὅχι πυρὸς, ἀλλὰ σὰν πυρὸς, γιὰ νὰ μὴ νομίσει κανεὶς ὅτι τὸ πῦρ ἐκεῖνο εἶναι αἰσθητὸ καὶ ὑλικό, ἀλλὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν ἐπιφάνεια τοῦ Πνεύματος σὰν μὲ παράδειγμα.

Γιὰ ποιὸ λόγο δὲ οἱ γλῶσσες φάνηκαν νὰ διαμερίζονται σ' αὐτούς; Γιατὶ μόνον στὸ Χριστὸ ποὺ ἦλθε καὶ αὐτὸς ἀπὸ πάνω δὲν δίδεται μὲ μέτρο τὸ Πνεῦμα ἀπὸ τὸ Πατέρα. Ἐκεῖνος καὶ κατὰ σάρκα ἀκόμη εἶχε ὀλόκληρη τὴ θεία δύναμη καὶ τὴν ἐνέργεια, ἐνῶ σὲ κανέναν ἄλλο δὲν ἔγινε χωρητὴ ὅλη ἡ χάρη τοῦ Πνεύματος, ἀλλὰ ἀτομικὰ ὁ καθένας ἀποκτᾷ ἄλλος τὸ ἓνα καὶ ἄλλος τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ χαρίσματα, γιὰ νὰ μὴ νομίσει κανεὶς ὅτι ἡ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα διδόμενη στοὺς ἁγίους χάρη εἶναι φύση.

Τὸ δὲ ἐκάθισε δὲν ὑποδηλώνει μόνον τὸ δεσποτικὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνιαῖο του θείου Πνεύματος. Κάθισε πάνω στὸ καθένα τους καὶ πληρώθηκαν ὅλοι ἅγιο Πνεῦμα, γιὰ τὴν καὶ ὅταν μερίζεται κατὰ τὴν διάφορες δυνάμεις καὶ ἐνέργειές του, διὰ τῆς καθεμιᾶς ἐνέργειας παρενρίσκεται καὶ ἐνεργ-

γεῖ ὁλόκληρο τὸ ἅγιο Πνεῦμα, ἀμερίστως μεριζόμενο καὶ ὁλόκληρωτικὰ μετεχόμενο, κατὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνας. Λαλοῦσαν δὲ ἄλλες γλῶσσες, δηλαδὴ διαλέκτους, διότι ἔγιναν ὄργανα τοῦ θείου Πνεύματος, ἐνεργοῦντα καὶ κινούμενα κατὰ τὴ θέληση καὶ δύναμη ἐκείνου.

Αὐτὰ προαναγγέλθηκαν καὶ μέσῳ τῶν προφητῶν του, ὅπως διὰ τοῦ Ἰεζεκιήλ: «θὰ σὰς δώσω καρδιά νέα καὶ Πνεῦμα νέο θὰ βάλω μέσα σας, τὸ Πνεῦμα μου». (Ιεζ. 36,26). Διὰ τοῦ Ἰωήλ: «καὶ κατὰ τις ἔσχατες μέρες θὰ ἐκχύσω ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου ἐπάνω σὲ κάθε σάρκα». (Ιωήλ 2,28). Διὰ τοῦ Μωυσῆ: «ποιὸς θὰ καταστήσει προφῆτες ὅλο τὸ λαὸ τοῦ Κυρίου, ὅταν δώσει ὁ Κύριος σ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα του;».

Ὁ ἴδιος δὲ ὁ Κύριος ἔλεγε: «ὅποιος πιστεύει σὲ μένα, θὰ ρεῦσουν ποτάμια ζωντανοῦ ὕδατος ἀπὸ τὴν κοιλιά του» τὸ ὁποῖο ἐρμηνεύοντας ὁ εὐαγγελιστής: «τοῦτο τὸ ἔλεγε περὶ τοῦ Πνεύματος ποὺ ἐπρόκειτο νὰ λαμβάνουν οἱ πιστεύοντες σ' αὐτόν». (Ιω. 17,39). Ἐλεγε ἐπίσης στοὺς μαθητὲς του: «ἐὰν μὲ ἀγαπάτε, θὰ τηρήσετε τις ἐντολές μου, κι' ἐγὼ θὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν Πατέρα νὰ σὰς στείλει ἄλλο Παράκλητο, γιὰ νὰ μείνει μαζί σας αἰωνίως, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας» καὶ «ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ θὰ στείλει ὁ Πατέρας στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θὰ σὰς διδάξει τὰ πάντα» καὶ «θὰ

σὰς ὁδηγήσει σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια». (Ιω.14,15 - 14,26 - 15,26 - 17,39).

Τώρα λοιπὸν ἐκπληρώθηκε ἡ ἐπαγγελία καὶ κατῆλθε τὸ ἅγιο Πνεῦμα, σταλμένο καὶ δοσμένο ἀπὸ τὸ Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ ἀφοῦ περιέλαμψε τοὺς ἀγίους μαθητὲς καὶ τοὺς ἄναψε δειῶς ὡς πραγματικὲς λαμπάδες καὶ τοὺς ἀνέδειξε σὲ φωστῆρες ὑπερκοσμίους καὶ παγκοσμίους. Ὅπως δέ, ἂν κανεῖς ἀνάψει ἀπὸ τὴ φωσφόρο λαμπάδα ἄλλη καὶ ἀπὸ ἐκείνη ἄλλη καὶ οὕτω καθεξῆς, κρατώντας τὸ μὲ τὴ διαδοχή, ἔχει πάντοτε τὸ φῶς μόνιμα, ἔτσι διὰ τῆς χειροτονίας τῶν Ἀποστόλων ἐπὶ τοὺς διαδόχους τῶν διαδίδεται ἡ χάρις τοῦ θείου Πνεύματος δι' ὅλων τῶν γενεῶν καὶ φωτίζει ὅλους τοὺς ὑπακούοντας στοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους.

Τὸ ἅγιο Πνεῦμα ποὺ δὲν ἀποστέλλεται μόνο, ἀλλὰ καὶ ἀποστέλλει τὸν ἀπὸ τὸν Πατέρα Υἱὸ πάνω στὴ γῆ καὶ μᾶς δίδαξε τὰ θαυμαστὰ καὶ μεγάλα. Διότι τὸ ἅγιο Πνεῦμα ἦταν πάντοτε καὶ συνυπῆρχε μὲ τὸν Υἱὸ στὸν Πατέρα, συνδημιουργώντας στὸν καιρὸ τοὺς τὰ δημιουργηθέντα καὶ συνανακαινίζοντας τὰ φθαρέντα καὶ συγκρατώντας τὰ διαμένοντα, πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν καὶ διέπον καὶ ἐφορῶν. Ὅχι μόνο παντοῦ, ἀλλὰ καὶ πάνω ἀπὸ τὸ πᾶν, οὔτε σὲ ὅλο τὸν αἰῶνα καὶ τὸ χρόνο μόνο, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἀπὸ κάθε αἰῶνα καὶ χρόνο.

Περί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ

(ἀπό τό βιβλίο τῆς Εἰρήνης Γκοραίνωφ «Ο Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ»)

- Πάτερ μου, εἶπε ὁ Μοτοβίλωφ, μιλάτε πάντα γιά τήν ἀπόκτηση τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σάν τό σκοπό τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Πῶς ὁμως μπορῶ νά τήν ἀναγνωρίσω; Οἱ καλές πράξεις εἶναι ὁρατές. Πῶς ὁμως μπορεῖ νά γίνη ὁρατό τό Ἅγιο Πνεῦμα; Πῶς μπορῶ νά ξέρω, ἂν Αὐτό εἶναι μαζί μου ἤ ὄχι;

- Στήν ἐποχή πού ζοῦμε, ἀπάντησε ὁ στάρετς, φθάσαμε σέ τέτοια χλιαρότητα στήν πίστη καί σέ τέτοια ἔλλειψη εὐαισθησίας ὡς πρὸς τήν κοινωνίαν μας μέ τόν Θεό, πού ἔχουμε ἀπομακρυνθῇ ὀλοκληρωτικά ἀπό τήν ἀληθινή χριστιανική ζωή. Διάφορα χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς μᾶς φαίνονται σήμερα παράξενα. Παραδείγματος χάριν, διαβάζουμε ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐμποδίσθηκε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα νά κηρύξη τόν λόγο στήν Ἀσία, ἄλλα, ὅτι τό Πνεῦμα τόν συνώδευσε ὅταν πῆγε στή Μακεδονία. Σέ ἀρκετά χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναφέρονται ἐμφανίσεις τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Σήμερα μερικοί λένε: «Εἶναι δυνατόν νά δεχθοῦμε ὅτι ἄνθρωποι μποροῦν νά δοῦν τόν Θεό

μ' ἓνα τόσο συγκεκριμένο τρόπο; Ὑπό τό πρόσχημα τῆς μορφώσεως, τῆς ἐπιστήμης, μπλεχτήκαμε σέ ἓνα τέτοιο σκοτάδι ἀγνωσίας, πού βρῖσκομε ἀδιανόητα ὅλα αὐτά γιά τά ὁποῖα οἱ παλαιοί εἶχαν μία γνώση ἀρκετά σαφῆ, ὥστε νά μποροῦν νά μιλοῦν μεταξὺ τους γιά τίς ἐκδηλώσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους σάν γιά πράγματα πασίγνωστα καί καθόλου παράξενα.

Ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰακώβ, ὁ Μωϋσῆς εἶδαν τόν Θεό. Ἡ στήλη τῆς πύρινης νεφέλης --τό Ἅγιο Πνεῦμα-- χρησίμευε γιά ὁδηγὸς στόν Ἑβραϊκό λαό μέσα στήν ἔρημο. Οἱ ἄνθρωποι ἔβλεπαν τόν Θεό καί τό Πνεῦμα του ὄχι σέ ὄνειρο ἢ σέ ἔκσταση - πού εἶναι καρποὶ μίας ἀρρωστημένης φαντασίας - ἀλλὰ στήν πραγματικότητα. Ἐτσι ἀπρόσεκτοι πού γίναμε, ἀντιλαμβανόμαστε τά λόγια τῆς Γραφῆς ἀλλοιώτικα ἀπ' ὅ,τι θάπρεπε. Καί ὅλα αὐτά, γιατί, ἀντὶ νά ἀναζητοῦμε τή χάρη, τήν ἐμποδίζουμε ἀπό διανοητική ὑπεροψία νά ἔλθῃ νά κατοικήσῃ στίς ψυχές μας.

Γιὰ νά ὀλοκληρώσῃ τό ἔργον τῆς Λυτρώσεως, ὁ Κύριός μας μετὰ τήν Ἀνάστασή του,

«ἐνεφύσησε» στους Ἀποστόλους καί τούς ξανάδωσε τήν ἴδια πνοή ζωῆς, πού ὁ Ἀδάμ εἶχε χάσει - τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πρὶν νά ἀνεβῇ πρὸς τόν Πατέρα, ὁ Χριστός ὑποσχέθηκε ὅτι θά στείλῃ στὸν κόσμον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς Παράκλητο, πού θά διδάξῃ τήν ἀλήθεια στους Ἀποστόλους καί στους διαδόχους τους καί θά τοὺς ὑπενδύμιζε ὅλα αὐτά πού εἶχε πῆ, ὅταν ἦταν ἐδῶ κάτω στή γῆ.

Ἦλθε ἡ Πεντηκοστή, καί μαζί μ' αὐτήν ἡ Ἐκκλησία.

Αὐτή ἡ ἴδια ἡ χάρη πού χορηγεῖται ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς δίνεται μέσα στό μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος.

Ἐπισφραγίζεται διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ ἐλαίου πού δίδεται μέ τὸ ἅγιον χρῖσμα στὰ μέλη τοῦ σώματος μας καί κατὰ τὸ ὅποιο ὁ Ἱερεὺς ἐπαναλαμβάνει: «Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου».

Ἄρα λοιπόν, ρώτησε ὁ σάρετς, σέ τί ἄλλο βάζουμε τίς σφραγίδες μας παρὰ πάνω σέ δοχεῖα πού τὸ περιεχόμενό τους εἶναι ιδιαίτερα πολύτιμο; Καί τί

μπορεῖ νάναι πιό πολύτιμο ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού δεχόμαστε μέσα στό μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος;

Αὐτή ἡ χάρη, πού τήν δεχόμαστε μέ τὸ Βάπτισμα, εἶναι τόσο μεγάλη, τόσο σημαντική γιὰ τὸν ἄνθρωπο, πού δέν τοῦ ἀφαιρεῖται ἀκόμη καί ἂν γίνῃ αἰρετικός. Ἄν δέν ἁμαρτάνουμε

ποτέ μετὰ τὸ βάπτισμα, θά εἴμαστε ὑπερέκειναι τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καί ἄσπιλοι. Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἐμεῖς προχωρώντας στήν ἡλικία δέν αὐξάνουμε «σοφία καί ἡλικία», ὅπως ἔκανε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀλλά ἀντίθετα φθειρόμαστε ὅλο

καί περισσότερο καί γινόμαστε ἁμαρτωλοί, ἀπεχθῶς μάλιστα ἁμαρτωλοί, ἀφοῦ χάσαμε τή χάρη πού εἴχαμε δεχθῇ στήν ἀρχή. Ἄν πᾶρ' ὅλα αὐτά ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἀποφασίσῃ νά ξαναγυρίσῃ στὸν Θεό ἀκολουθώντας τήν ὁδὸ τῆς μετάνοιας, πρέπει νά ἐξασκήσῃ τίς ἀρετές, τίς ἀντίθετες πρὸς τὰ ἁμαρτήματα πού εἶχε διαπράξει. Θά ξαναβρῇ

τότε μέσα του τό Ἅγιο Πνεῦμα νά ἐνεργῇ καί νά θεμελιώνη τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γιατί δέν ἐλέχθη μάταια: «Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστίν». Καί «ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καί βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν».

Δεῦτε, λέει ὁ Κύριος, «καί ἐάν ὧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ».

Εἰσχωρώντας μέσα στό μυστήριο ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής εἶδε τέτοιους ἀνθρώπους μπροστά στό θρόνο τοῦ Θεοῦ, ντυμένους μέ λευκά ἐνδύματα, μέ φοίνικες στά χέρια τους σάν σημάδι τῆς νίκης καί νά ψάλλουν «Ἀλληλούια». Ἡ ὁμορφιά τῶν ὕμνων των δέν εἶχε τό ὁμιόιο της.

Μιλώντας γι' αὐτούς τούς ἀνθρώπους ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἶπε: «Οὗτοι εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καί ἔπλυναν τάς στολάς αὐτῶν καί ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁρνίου». «Ἐπλυναν» μέσα στόν πόνο· «ἐλεύκαναν» κοινωνώντας τά ἄχραντα μυστήρια τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Ἀρνίου, πού προαιώνια θέλησε νά θυσιάσῃ καί ἀκόμη καί σήμερα θυσιάζεται καί μελίζεται, οὐδέποτε ὁμως δαπανᾶται, γιά νά μᾶς κάνη κοινωνούς στήν αἰώνια ζωή.

Ἡ εὐχαριστία μᾶς ἔχει δοθῇ σάν ἀντάλλαγμα αὐτοῦ τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, ἀπό τό ὅποιο ὁ ἐχθρός, ὁ Ἑωσφό-

ρος, θέλησε νά ἀποστερήσῃ τήν ἀνθρωπότητα.

Πάρ' ὅλο πού ἀποπλάνησε τήν Εὐα καί μαζί μ' αὐτήν ἔπεσε κι ὁ Ἀδάμ, ὁ Θεός ὅχι μόνο ἔστειλε στούς ἀπογόνους τους ἓνα Λυτρωτή πού μέ τόν θάνατό του ἐνίκησε τόν Θάνατο, ἀλλά καί στό πρόσωπο τῆς Μαρίας τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἀειπαρθένου, μᾶς ἔδωσε μία συνήγορο πού τίποτε δέν μπορεῖ νά τήν ἀποδαρρῇ. Ἀφοῦ συνέτριψε τήν κεφαλὴ τοῦ ὄφεως, μεσιτεύει γιά μᾶς ἀδιάκοπα πρὸς τόν Θεῖο Υἱό της καί κερδίζει πάντοτε, ἀκόμα καί ἂν πρόκειται γιά τούς πιό βδελυροὺς ἁμαρτωλούς. Ὀνομάζεται «ἡ Μάστιξ τῶν δαιμόνων», γιατί εἶναι ἀδύνατο στό Σατανᾶ νά καταστρέψῃ ἓναν ἀνθρωπο πού κατέφυγε στήν βοήθεια τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ.

Πῶς ὁμως νά ἀναγνώριση κανεῖς τήν διαφορὰ ἀνάμεσα στήν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ἐνέργεια τοῦ ἄρχοντος τοῦ σκότους;

Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, λέει ὁ σάρετς, ἐπαναφέρει ἀδιάκοπα στή μνήμη μας τά λόγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί γεμίζει τίς καρδιές μας μέ χαρά καί εἰρήνη. Ἐνῶ τό σατανικό πνεῦμα, τά πονηρά, ἐργάζεται κατ' ἀντίστροφη ἔννοια. Οἱ ἐνέργειές του ἐπάνω μας εἶναι δορυβώδεις, μᾶς παρακινοῦν πρὸς τήν ἀνταρσία καί μᾶς κάνουν

σκλάβους τῆς σαρκικῆς ἁμαρτίας, τῆς ματαιοδοξίας καί τῆς ὑπερηφάνειας.

- Μά Μπάτουςκα, ἐπέμενε ὁ Μοτοβίλωφ, μέ ποιό τρόπο μπορῶ νά ἀναγνωρίσω τήν παρουσία τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα μου;

- Εἶναι πολύ ἀπλό, φίλε τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός λέγει: «Ὅλα εἶναι ἀπλά γι' αὐτόν πού ἀποκτᾷ τή σοφία». Τό κακό μέ μᾶς εἶναι, ὅτι δέν ἀναζητοῦμε αὐτήν τή θεϊκή Σοφία, ἡ ὁποία, ἐπειδή δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου», δέν εἶναι καί ἀλαζονική. Μιλώντας γι' αὐτή τή Σοφία, ὁ Κύριος εἶπε: «Ὁ Θεός θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν ». Καί μιλώντας πρὸς τοὺς Ἀποστόλους: «Οὐτῶ καί ὑμεῖς ἀσύνετοι ἐστε;». «Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς...». Ἀφοῦ ὁμως ἦλθε ἐπ' αὐτούς τό Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ Θεός διήνοιξε τίς διάνοιές τους καί ἔτσι μπορούσαν καί ἔγραφαν: «Ἐδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν».

Ὡστόσο, ξανάρχισε ὁ Μοτοβίλωφ, συνεχίζω νά μή καταλαβαίνω πῶς μπορῶ νά εἶμαι σίγουρος ὅτι βρίσκομαι μέσα στό Ἅγιο Πνεῦμα, νά ἀναγνωρίσω μέσα μου τήν ἀληθινή του παρουσία.

- Σᾶς εἶπα ἤδη, φίλε του Θεοῦ, πῶς εἶναι πολύ ἀπλό. Τί σᾶς χρειάζεται παραπάνω;

- Μοῦ χρειάζεται νά μπο-

ρέσω νά τό καταλάβω ἀκόμη καλλιτέρα!

Τότε, γράφει ὁ Μοτοβίλωφ, ὁ πατήρ Σεραφεῖμ μέ ἔπιασε ἀπό τοὺς ὠμους καί εἶπε:

- Εἴμαστε καί οἱ δύο μέσα στήν πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γιατί δέν μέ κοιτάξεις;

- Δέν μπορῶ, Μπάτουςκα, ξεπετάγονται κεραυνοί ἀπό τά μάτια σας. Τό πρόσωπό σας ἔγινε πιό φωτεινό καί ἀπό τόν ἥλιο...

- Μή φοβᾶστε. Γίνατε καί σεῖς τόσο φωτεινός ὅσο καί γῶ. Καί σεῖς τώρα εἴσατε μέσα στήν πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλοιῶς δέν θά μπορούσατε νά μέ δῆτε.

Καί γέροντας τό κεφάλι του πρὸς τό μέρος μου, μοῦ εἶπε στ' αὐτί:

- Εὐχαριστήστε τόν Κύριο, πού σᾶς παραχώρησε αὐτή τή χάρη. Εἶδατε - οὔτε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ ἔκανα. Μέσα στήν καρδιά μου νοερά μόνο προσευχήθηκα. «Κύριε, ἀξίωσέ τον νά δῇ καθαρά μέ τά σωματικά μάτια τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως στοὺς ἐκλεκτοὺς σου δούλους, ὅταν εὐδόκησες νά τοὺς φανερωθῆς μέσα στή μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης Σου!» Καί ἀμέσως, ὁ Θεός εἰσάκουσε τήν ταπεινὴ προσευχή τοῦ φτωχοῦ Σεραφεῖμ. Πῶς νά μὴν τόν εὐχαριστήσουμε γι' αὐτό τό καταπληκτικό δῶρο πού χάρισε στοὺς δύο μας; Ἀκόμη καί στοὺς μεγάλους ἐρημίτες ὁ Θεός δέν φανε-

ρώνει πάντα ἔτσι τή Χάρη του».

- Γιατί δέν μέ κοιτάζετε στά μάτια; Κοιτάξτε με χωρίς φόβο. Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας!

«Τόν κοιτάζα καί ἐνοίωσα νά μέ συνεπαίρνη ἕνας ἀκόμη μεγαλύτερος φόβος. Φαντασθῆτε νά σᾶς μιλάη ἕνας ἄνθρωπος καί τό πρόσωπό του νά βρῖσκεται σάν στά κέντρο ἑνός μεσημεριάτικου ἥλιου. Βλέπετε τίς κινήσεις τῶν χειλῶν του, τήν ἐναλλασσόμενη ἐκφραση τῶν ματιῶν του, ἀκοῦτε τόν ἦχο τῆς φωνῆς του, νοιώθετε τά χέρια του νά σᾶς σφίγγουν τούς ὤμους, συγχρόνως ὅμως δέν βλέπετε οὔτε τά χέρια του, οὔτε τό σῶμα του, οὔτε καί τό δικό σας, παρά μόνο ἕνα ἐκθαμβωτικό φῶς πού ἀπλώνεται ὁλόγυρα σέ ἀπόσταση πολλῶν μέτρων, φωτίζοντας τό χιόνι πού καλύπτει τό λειβάδι καί πού πέφτει ἀπαλά πάνω στόν μεγάλο στάρετς καί σ' ἐμένα. Πῶς νά περιγράψω κανεῖς αὐτό πού δοκίμαζα τότε;»

- Τί αἰσθάνεσθε; ρώτησε ὁ στάρετς.

- Αἰσθάνομαι ἐξαιρετικά καλά.

- Πῶς «καλά»; τί θέλετε νά πῆτε μ' αὐτό τό «καλά»;

- Ἡ ψυχή μου εἶναι γεμάτη μέ μία ἀνέκφραστη σιγή καί εἰρήνη.

- Αὐτή εἶναι ἡ εἰρήνη, γιά τήν ὁποία μιλοῦσε ὁ Κύριος ὅταν ἔλεγε στους μαθητάς του: «Εἰρήνην τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν». «Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου

ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τό ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δέ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῦ ὑμᾶς ὁ κόσμος». Σ' αὐτούς τούς ἄνθρώπους πού διαλέχθηκαν ἀπό τόν Θεό καί μισήθηκαν ἀπό τόν κόσμο, τούς δίνει ὁ Θεός τήν εἰρήνην, τήν ὁποία καί σεῖς τώρα αἰσθάνεσθε, αὐτήν τήν εἰρήνην, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος «τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν». Ὁ Σωτῆρας μας τήν ὀνομάζει δική Του εἰρήνη, καρπό τῆς δικῆς Του γενναιοδωρίας καί ὄχι τοῦ κόσμου τούτου, γιατί καμμιᾷ ἐπίγεια εὐδαιμονία δέν μπορεῖ νά τή δώσῃ. Σταλμένη ἀπό ψηλά, ἀπό τόν ἴδιο τό Θεό, ὀνομάζεται Εἰρήνη τοῦ Κυρίου.

- Πέρα ἀπ' αὐτή τήν εἰρήνην, τί ἄλλο αἰσθάνεσθε;

- Μία ἀσυνήθιστη γλυκύτητα.

- Αὐτή εἶναι ἡ γλυκύτης, γιά τήν ὁποία μιλοῦν οἱ Γραφές: «Μεθυσθήσονται ἀπό ποιότητος οἴκου σου καί τῶν χειμάρρων τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς». Αὐτή ἡ γλυκύτης ξεχειλίζει ἀπό τίς καρδιές μας καί ξεχύνεται μέσα στίς φλέβες μας, δίνοντάς μας μίαν ἀνέκφραστη αἰσθησιμότητα ἀπολαύσεως. Τί ἄλλο αἰσθάνεσθε ;

- Μία ἀνείπωτη χαρά.

- Ὅταν τό Ἅγιο Πνεῦμα κατεβαίνη στόν ἄνθρωπο μέ τήν πληρότητα τῶν δωρεῶν του, ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου γεμίζει μέ μία ἀπερίγραπτη χαρά, γιατί τό Ἅγιο

Πνεῦμα ἀναδημιουργεῖ μέσα στή χαρά κάθε τι πού ἐγγίζει. Αὐτή εἶναι ἡ χαρά γιά τήν ὁποία μιλάει ὁ Κύριος στό Εὐαγγέλιο: «Ἡ γυνή ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δέ γέννηση τό παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διά τήν χαράν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τόν κόσμον. Καί ὑμεῖς οὖν λύπην μέν νῦν ἔχετε, πάλιν δέ ὀψομαι ὑμᾶς καί χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καί τήν χαράν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν». Ἡ χαρά πού αἰσθάνεσθε αὐτή τή στιγμή στήν ψυχή, ὅσο μεγάλη καί παρήγορη καί ἄν εἶναι, δέν εἶναι τίποτε, ἂν συγκριθῇ μ' αὐτήν γιά τήν ὁποία λέει ὁ Κύριος, διά τοῦ στόματος τοῦ ἀποστόλου: «Ἄ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσε καί ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν». Αὐτό πού μᾶς διδεται τώρα δέν εἶναι παρὰ μία προκαταβολή αὐτῆς τῆς ὑπέρτατης χαρᾶς. Καί ἂν ἀπό τώρα αἰσθανώμαστε γλυκύτητα, ἀγαλλίαση καί εὐεξία, τί νά ποῦμε γιά ἐκείνη τήν ἄλλη χαρά πού μᾶς ἐπιφυλάσσει στόν οὐρανό, ἀφοῦ θρηνήσουμε πρῶτα ἐδῶ κάτω στή γῆ;

- Τί ἄλλο αἰσθάνεστε, ὁμως, ἐκτός ἀπ' αὐτό, φίλε τοῦ Θεοῦ;

- Μία ἐξαιρετική θερμότητα.

- Θερμότητα. Πῶς γίνεται; Μήπως δέν εἴμαστε χειμῶνα καιρό μέσ' στό δάσος; Τό χιόνι εἶναι κάτω ἀπό τά πόδια μας καί συ-

νεχίζει νά πέφτη. Γιά τί εἶδους θερμότητα πρόκειται;

- Εἶναι μία θερμότητα παρόμοια μ' αὐτή πού αἰσθάνεται κανεὶς σέ ἀτμόλουτρο.

- Καί ἡ μυρωδιά μοιάζει μέ τή μυρωδιά τοῦ λουτροῦ;

- "ὦ, ὄχι! Τίποτα δέν ὑπάρχει στή γῆ πού νά μπορῇ νά συγκριθῇ μ' αὐτό τό ἄρωμα. Παληά, ὅταν πηγαινα στό χορό, ἡ μητέρα μου, πρὶν ξεκινήσω, συχνά μέ ράντιζε μέ ἀρώματα πού ἀγόραζε ἀπό τά καλλίτερα καταστήματα καί τά πλήρωνε πολύ ἀκριβά. Ἡ μυρωδιά τους ὁμως δέν συγκρινόταν μ' αὐτά τά ἀρώματα.

Ὁ πατήρ Σεραφεῖμ χαμογέλασε.

-Τό ξέρω, εἶπε, καί ἐπίτηδες τό κάνω καί σᾶς ρωτάω. Ἔχετε δίκην, φίλε τοῦ Θεοῦ. Μέ τίποτε δέν μπορεῖ νά συγκριθῇ ἡ εὐωδία πού αἰσθανόμαστε τώρα - ἡ εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴπατε λίγο πρὶν πῶς ἔκανε ζέστη, ὅπως μέσα στό λουτρό, καί ὁμως τό χιόνι πού καλύπτει τά πάντα δέν λιώνει· ἄρα αὐτή ἡ θερμότης δέν βρίσκεται γύρω στόν ἄέρα, ἀλλά μέσα σέ μᾶς τούς ἰδιους. Παρακαλᾶμε στήν προσευχή μας νά μᾶς θερμαίνει τό Πνεῦμα. Αὐτή ἡ ἴδια ἡ ζέστη ἔκανε τούς ἐρημίτες νά μήν φοβοῦνται τόν χειμῶνα, τυλιγμένοι καθῶς ἦταν, σάν μέσα σέ γούνινο παλτό, στή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ἔτσι πρέπει νά-

ναι, γιατί ἡ θεϊκὴ χάρις κατοικεῖ μέσα στὰ βάθη τῆς ὑπάρξεώς μας, στήν καρδιά μας. «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστὶ» εἶπε ὁ Κύριος. Μὲ τὴ φράση «βασιλεία τοῦ Θεοῦ» ἐννοεῖ τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὴ ἡ βασιλεία βρίσκεται τώρα μέσα μας, μᾶς θερμαίνει, μᾶς φωτίζει, εὐχαριστεῖ τίς αἰσθήσεις μας καὶ γεμίζει μὲ ἀγαλλίαση τὴν καρδιά μας. Ἡ τωρινὴ μας κατάσταση μοιάζει μὲ αὐτὴ γιὰ τὴν ὁποία ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει: «οὐκ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Ἡ πίστις μας δὲν στηρίζεται πάνω σὲ λόγια ἀνθρώπινης σοφίας, «ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως». Ἐσὺ καὶ ἐγὼ βρισκόμαστε τώρα σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, τὴν ὁποία ἐννοοῦσε ὁ Κυριος ὅταν ἔλεγε: «Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τίνες τῶν ὧδε ἐσθηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει». Ὅριστε λοιπόν, ποιά ἀσύγκριτη χαρὰ μᾶς παραχώρησε ὁ Κύριος. Νὰ τί σημαίνει «νὰ βρίσκεται κανεὶς μέσα στὴν πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!». Αὐτὸ ἐννοεῖ ὁ ἅγιος Μακάριος τῆς Αἰγύπτου ὅταν γράφει: «Ἵπῃρξα κι' ἐγὼ μέσα στὴν πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἔτσι ταπεινοὶ πού εἴμαστε, ὁ Κύριος μᾶς γέμισε κι ἐμᾶς ἀπὸ τὴν πληρότητα τοῦ Πνεύματός Του

τοῦ Ἁγίου. Μοῦ φαίνεται πὼς τώρα πιά δὲν θά μὲ ξαναρωτήσετε, φιλόδευ, γιὰ τὸν τρόπο πού ἐκδηλώνεται μέσα στὸν ἄνθρωπο ἡ Παρουσία τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θά θυμᾶστε ἄραγε πάντα αὐτὴ τὴν φανέρωση;

- Δὲν ξέρω, Πάτερ μου, ἂν θά μὲ ἀξιῶση ὁ Θεός νὰ κρατήσω γιὰ πάντα τὴν ἀνάμνηση αὐτῆς τῆς Χάριτος μὲ τὴν ἴδια καθαρότητα καὶ ἐνέργεια ὅπως τώρα.

- Ἐγὼ ὅμως, ἀπάντησε ὁ στάρετς, πιστεύω ἀντίθετα πὼς ὁ Θεός θά σᾶς βοηθήσει νὰ κρατήσετε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα γιὰ πάντα μέσα στὴ μνήμη σας. Διαφορετικὰ δὲν θά τὸν εἶχε ἀγγίξει τόσο σύντομα ἡ ταπεινὴ προσευχή μου καὶ δὲν θά εἶχε ἐκπληρώσει τόσο γρήγορα τὴν ἐπιθυμία τοῦ φτωχοῦ Σεραφεῖμ. Πολύ περισσότερο, γιατί δὲν δόθηκε σὲ σᾶς μόνο, τό νὰ δῆτε τὴν ἐκδήλωση αὐτῆς τῆς χάριτος ἀλλὰ διὰ μέσου σας στὸν κόσμον ὅλοκληρο, ὥστε δυναμωμένος ἐσεῖς ὁ ἴδιος, νὰ μπορέσετε νὰ φανῆτε χρήσιμος καὶ σὲ ἄλλους. Ὅσο γιὰ τὴν διαφορετικὴν κατάστασή μας, γιὰ τό ὅτι δηλαδή ἐγὼ εἶμαι μοναχός καὶ ἐσεῖς λαϊκός, μὴ σᾶς ἀπασχολῇ διόλου. Πάνω ἀπ' ὅλα ὁ Θεός ζητᾷ μία καρδιά γεμάτη πίστι καὶ ἀγάπη - ἐκεῖ εἶναι ὁ θρόνος στὸν ὁποῖο ἀρέσκεται νὰ κάθεται καὶ ὅπου ἐμφανίζεται μέσα στὴν πληρότητα τῆς δόξης Του...

Ἡ Ἱστορική Τριπολιτσά λαμπροφореῖ διαχρονικά Τίμησε τοὺς πολιούχους τῆς Ἀγίους Νεομάρτυρας, Δημήτριον καὶ Παῦλον

Υπό Αἰδεσιμολ. Δημητρίου Λυμπεροπούλου,
Ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ Ἀγίων
Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου Τριπόλεως

«Εορτάζει Τρίπολις, ὑμῶν τὴν πάμφωτον μνήμην, ὡς χαρᾶς ὑπόδесιν, Δημήτριε σύν τῷ Παύλῳ, ταύτην ρεῖδροις φοινίξαντες τῶν αἱμάτων, καύχημα αὐτῆς ἐδείχθητε, καὶ προστᾶται Νεομάρτυρες Κυρίου, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην, Πρέσβεις θερμότατοι»

Ἡ κίνησις τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου εἶναι πάντοτε σχετική. Δέν μπορεῖ νά μετρηθῇ σέ χρονολογίες, νά καταγραφεῖ μέ δείκτες, νά ποσοτικοποιηθῇ μέ ἀκρίβεια. Ὁ πραγματικός χρόνος μετρίεται ἀποκλειστικά μέ γεγονότα.

Μέσα στην διαδρομήν του αέ-
ναου χρόνου, στέκουν όρόσημον
γεγονότα καί περιστατικά πού
άφυπνίζουν συνειδήσεις καί πα-
ραμένουν ανάλλοιωτα, όσον καί
άν προσπαθεῖ νά τά σαρώση ή
παραιοποιημένη ιστορία, από κα-
κεντρεχεῖς ψευτοκουλτουριάρη-
δες ιδεολόγους, γκρεμίζοντας όσα
μέ ύπομονή καί συνέπεια κτί-
στηκαν εκατονταετίες πριν.

Ἡ Ἐκκλησιαστική Ἱστορία,
κατά τήν πρώτην μετά Χριστοῦ
περίοδον, παρουσιάζει τήν διω-
κτικήν θυσίαν μυριάδων Ὁρθοδό-
ξων Χριστιανῶν, πού ύπέστησαν
τά πλέον φρικτά καί άνηλεή
μαρτύρια, πού άποτελοῦν τίς
ήρωικές λεγεῶνες Μαρτύρων διά
τήν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες τῆς πίστεώς
μας, οἱ γλυκύτατοι αὐτοί καρποί
τοῦ εὐσκιόφυλλου δένδρου τῆς
Ἐκκλησίας, εἶναι ή φλογερή αγά-
πη γιά τόν Οὐράνιον Νυμφίον.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἔζησαν
μέσα από τούς προσωπικούς
τους άγῶνες τό μυστήριο τοῦ
Σταυροῦ. Ἐγιναν κοινωνοί τῶν
παθημάτων τοῦ Ἀρχιμάρτυρος
Ἰησοῦ. «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό
πλούσιον φυτώριον Ἀγίων καί
Μαρτύρων».

Στή διάρκεια τῆς διςχιλι-
ετοῦς καί πλέον πορείας τῆς
Ἐκκλησίας, συναντᾶ κανεῖς ἕνα
νέφος Μαρτύρων καί Νεομαρ-
τύρων, στήν διπλή του διάστα-
ση, ὡς μαρτυρία καί ὡς θυσία. Ἡ

Ἐκκλησία μας, δικαίως ἔχει κλη-
θεῖ Ἐκκλησία Ἀγίων.

Μία ξεχωριστή θέση μέσα στό
πολύφωτο νοητό στερέωμα τῆς
Ἐκκλησίας μας, κατέχουν οἱ Νε-
ομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι μέσα εἰς
τήν μακράν καί άσέληνον νύ-
κταν, από τήν Ἄλωσιν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως καί έντεῦθεν,
άνεδείχθησαν τά φωτεινά ἐκείνα
ἄσβεστα λυχνάρια, μέσα στό
κνέφας τῆς περιόδου ἐκείνης
καί ἐφώτισαν τά άχνάρια τῶν
ραγιάδων.

Τό αἷμα τους τό άχνιστό, κα-
θώς ἐπότιζεν κάθε τόσον καί
κάθε τόπον, τά χώματα τῆς πα-
τρῶας γῆς, κράτησαν ζεστά τήν
θρησκευτικήν πίστιν καί ζωογο-
νοῦσε τό Ἐθνικόν φρόνημα τοῦ
καθημαγμένου λαοῦ.

Ἡ καθιέρωσις τοῦ ὁρου Νεο-
μάρτυρες ὀφείλεται κατ' άπο-
κλειστικότητα εἰς τόν Ἅγιον
Νικόδημον τόν Ἀγιορείτην, πού
εἰς τό ἔργον του «Νέον Μαρτυρο-
λόγιον» ἔδесεν ὡς χρονικόν ὄρι-
ον τό ἔτος 1453, από τό ὁποῖον
οἱ ἐφ' ἑξῆς Μάρτυρες ὀνομάζο-
νται Νεομάρτυρες.

Ὁ Ἀγιορείτης μέγας ὑμνητής
μας λέγει:

«Εἶναι ἕνα θαῦμα νά βλέπει
τινάς, μέσα εἰς τήν καρδίαν τοῦ
χειμῶνος, ἑαρινά άνθη καί τρια-
ντάφυλλα, μέσα εἰς τήν βαθυτά-
την νύκταν, ήμέραν καί ήλιον,
μέσα εἰς τό ψηλαφητό σκότος,
φῶτα λαμπρότατα, αὕτη ή δύ-

ναμεις εἶναι τοῦ Θεοῦ».

Ὁ ἴδιος μᾶς δίδει τήν ἐξήγησιν γιατί νά ὑπάρξουν οἱ Νεομάρτυρες.

Γιά νά εἶναι ἀνακαινισμός τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Γιά νά εἶναι δόξα καί κλέος τῆς Ἐκκλησίας.

Νά εἶναι παράδειγμα ὑπομονῆς.

Θάρρος καί μίμησις στούς Χριστιανούς, πού ἠναγκάζοντο νά πορευθοῦν εἰς τό μαρτύριον.

Ἐξαίρεται τό ἀκλόνητον θάρρος, ἡ ζέουσα πίστις, ἡ καρτερία, ἡ ὁλόθυμος προθυμία τους, πού μέ πρόσωπον λαμπρόν προσήρχοντο εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου. Ἡ ἀγχόνη, ἡ πυρά, ἡ ἐκδορά, ἡ καῦσις, ὁ ἀποκεφαλισμός, καί ἐνίοτε ὁ ἀνασκολοπισμός.

Εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἔσπευδον οἱ Χριστιανοί, θεωροῦντες τό γενόμενον ἀπό μακρόθεν, προσευχόμενοι μυστικῶς. Ἡσθάνοντο τόν μάρτυρα δικό τους πρόσωπον. Τόν πόνον του, δικό τους πόνον. Ἐτρεχον ὀδυρόμενοι νά λάβουν τεμάχιον ἀπό τά ματωμένα ἐνδύματά του, ἢ χῶμα ποτισμένον ἀπό τό αἷμα των ὡς φυλακτόν. Κατέβαλον κάθε δυνατήν προσπάθειαν νά ἀποκτήσουν τό τίμιον λείψανον τοῦ μάρτυρος, ἐξαγοράζοντάς το ἀπό τούς Ἀγαρηνοῦς.

Ὁ ἀριθμός τῶν Νεομαρτύρων παραμένει κάπως ἄγνωστος. Ὑπολογίζεται πλεον τοῦς χιλί-

ους. Λόγιος Μοναχός τοῦ 18ου αἰῶνος γράφει χαρακτηριστικά: «Οἱ Νεομάρτυρες εἶναι ὑπέρ χιλίους. Ἄγνωστα τά ὀνόματά των εἰς ἐμέ. Γνωστά δέ παρὰ τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα γινώσκοντι».

Σέ ἀντιδιαστολή μέ τοῦς Νεομάρτυρες, πού ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Χριστόν ὡς «Θεῖος ἔρως» κατέφλεγε τήν καρδιά τους, ὑπῆρξαν οἱ Ἐθνομάρτυρες, ὅπου προηγεῖτο ἡ ἀγάπη πρὸς τήν πατρίδα.

Κατά τήν ἐποχήν τῆς Τουρκοκρατίας, ὑπῆρχε γενική ἀρχή, ὅποιος Χριστιανός κατεδικάζετο, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ἀφίετο ἐλεύθερος ἐάν ἐδέχετο νά ἀρνηθῇ τό Χριστόν. Τό ἄτομον πού ἐξιλαμίζετο ἀπηλλάσσετο ἀπό πάσης φορολογίας. Ἐχαιρετιμῶν καί διακρίσεων καί ἀνελάμβανε πολλές φορές ἀνώτατα

ἀξιώματα.

Οἱ δύσκολες συνθῆκες διαβίωσης, ἡ ἀναιμική πίστις, τὰ μεγάλα ταξίματα, ἔστρεφαν κάποιον νά ἀσπασθῇ τόν Μωαμεθανισμόν. Οὕτως παρωρμῶντο νά ἀρνηθοῦν τόν Χριστόν. Ἡ πρῶξις των αὐτῇ δέν διετηρεῖτο ἐπὶ πολύ, καθ' ὅτι τοὺς ἤλεγχε ἡ συνειδησίς των, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπιστρέψουν εἰς τήν Μητέραν Ἐκκλησίαν. «Αὐτοὶ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Ἐξωμόται».

Στά σκληρά χρόνια της δουλείας, μεγάλη ὀργή ἐπέπεσεν καί εἰς τοὺς χώρους λατρείας τῶν Χριστιανῶν. Οἱ Τοῦρκοι οὐ μόνον τὰς ὑπαρχούσας Ἐκκλησίας ἐνοσφίζοντο, ἢ κατεδάφιζον καί ἔκαιον, ἀλλά καί τήν ἀνέγερσιν νέων εὐκτηρίων αὐστηρότατα ἀπηγόρευον εἰς τοὺς ὑποδούλους. Μικρά, εὐτελῆ, ταπεινά πρόσγεια καί ξύλινα ἔπρεπε νά εἶναι τώρα πλέον τὰ λατρευτικά τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρα, διὰ νά δεικνύεται καί διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ των ἀκόμη ἡ μεταξὺ τῶν τυραννουμένων καί τυραννούντων διαφορά. «Μανία λυσσώδης κατὰ τῶν Ἱερῶν ἐνέσχυψεν γενικῶς».

Ἐρχεται καί πάλιν ὁ Ἅγιος Νικόδημος εἰς τό «Νέον Μαρτυρολόγιον», συνταχθέν καί ἐρρανισθέν ὑπ' αὐτοῦ, καί καταδεικνύει τοὺς λόγους τοῦ ἐτησίου ἑορτασμοῦ τῶν Μαρτύρων.

«Ὡ νέοι Χριστοῦ πολυάθλοι

Μάρτυρες. Τί νά σᾶς ὀνομάσωμεν; Πύργους τῆς Εὐσεβείας; φύλακας τῆς Ἐκκλησίας; Μυρίπνοια ἄνθη καί ρόδα τοῦ Παραδείσου, βαμμένα μέ τό ἴδιον αἷμα σας; Προστάτας; Βοηθοὺς; Σωτῆρας; Πολλά καί ἄλλα εἶναι τὰ ὀνόματά σας. Προσκυνῶμεν τὰ Ἅγια Λείψανά σας, τήν τιμίαν κεφαλὴν σας, τὰς Ἁγίας εἰκόνας ἱστοροῦμεν καί τὰς ἐτησίας ὑμῶν ἑορτάς καί μνήμας ἐπιτελοῦμεν. Μνήμην Ἀγίων Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τόν Κύριον. (Συναξαριστής Μαρτύρων, ἔτος 1989, σελ. 35)»

Ἡ Χρυσορρήμων γλῶσσα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρισοστόμου, γίνεται ἐπίκαιρη μέ τοὺς Νεομάρτυρες: «Αἱ τῶν Μαρτύρων ἑορταί, οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ἡμερῶν μόνον, ἀλλά καί τῇ γνώμῃ τῶν ἐπιτελούντων κρίνονται, τιμὴ γάρ Μάρτυρος μίμησις Μάρτυρος. (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, εἰς Μάρτυρας)».

Μετά τό προλογικόν ἀφιέρωμα εἰς τοὺς Μάρτυρας καί Νεομάρτυρας, θά σταθῶ εἰς τήν ἐτήσιον διήμερον ἑορτήν τελουμένην ἐν Τριπόλει, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Ὀσιομάρτυρος Παύλου, τῶν καί Πολιούχων της.

«Δυάς Νεομαρτύρων Δημήτριε καί Παῦλε, οἱ τήν Ἁγίαν Τριάδα δοξάσαντες καί τήν καλήν ὁμολογίαν οἰκείοις αἵμασι σφραγίσαντες».

Ἡ καρδιά τῆς πρωτεύουσας τοῦ Μοριᾶ, ἡ ἱστορική Τριπολιτσά, χτυπᾷ δυνατά γιατί κρατᾷ στούς κόλπους της τὰ δύο παλληκάρια της, πρώην Ἐξωμότας καί κατόπιν μεταμεληθέντας, Δημήτριον Καφαρίδην, ἐκ τῆς κώμης Λιγούδιστα (Φλόκα,) καί νῦν Χώρα Τριφυλίας, γεννηθέντα ἐν ἔτει 1779, ἀπετμηθέντα τήν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δημίου τήν 14ην Ἀπριλίου, ἡμέραν Τρίτην τοῦ Θωμᾶ τοῦ ἔτους 1803, εἰς θέσιν ψαροπάζαρον τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ὁ Δημήτριος γυῖός τοῦ Ἡλίου, ὀρφανός ἀπὸ μητέρα. Λόγω πτωχείας, ἔφθασεν μέ τὸν ἀδερφόν του εἰς Τρίπολιν. Ὑπηρέτης εἰς Τούρκικον σπίτι, κατόπιν εἰς

κουρεῖον. Πλανηθεὶς ἐφόρεσε Τούρκικα ἐνδύματα. Μεταμεληθεὶς ἐδέχθη τό μαρτύριον.

Καί τὸν Παναγιώτην Πανουτσόπουλον, τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Ἀντωνίας, καί μετέπειτα Παῦλον Μοναχόν, ἐκ τοῦ χωρίου Σωποτόν Καλαβρύτων, μετέπειτα Ἅγιος Παῦλος, καί νῦν Ἀροανία, μέ τὸν αὐτὸν τρόπον, μαρτυρήσας τήν 22α Μαΐου, ἡμέραν Τετάρτην, καί περὶ ὥραν 6ην ἀπογευματινὴν, τοῦ 1818, ἐν Τριπόλει.

Ἄκρως συγκλονιστικά, ἅμα τε καί ἀφοπλιστικά, τὰ λόγια τῶν Νεομαρτύρων ὅταν ὀδηγήθησαν βιαίως εἰς τὸν κριτὴν: «Τὰ ἀγαθὰ σου καί αἱ τιμαὶ σου, μαζί μέ τήν θρησκείαν σας, ἄς ὑπά-

γουν εἰς ἀπώλειαν. Ἐγὼ δὲ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν κρατῶ, τὸ δὲ γλυκύτατον ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ μου μεγαλύνω διὰ παντός. Ἐγὼ Χριστιανὸς ἐγεννήθην, τὸ ὄνομά μου Δημήτριος, καὶ Χριστιανὸς θέλω νὰ ἀποθάνω διὰ μαρτυρίου, διὰ νὰ πλύνω τὸν μολυσμὸν ὅπερ ἔλαβον, καὶ τοῦτο μὲ τὴν χύσιν τοῦ αἵματός μου. Εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἀποθάνω, χίλιες φορές ἂν μπορούσα νὰ τὸ κάμω, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μου, πού πέθανε μία φορά γιὰ ἐμένα. Ὁ κριτὴς ἐξέστη καὶ ἡλλοιώθη τὴν ὄψιν. (Νέον Λειμωνάριον Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγορείτου)».

Ὁ μικρὸς Παναγιώτης Πανουτσόπουλος, ἀνετράφη μέσα σὲ χριστιανικὴν οἰκογένειαν. Ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν ἔμαθε τὴν τέχνην τῶν τσαγκαράδων. Εἰς τὰ Καλάβρυτα ἡργάσθη εἰς ἰδικόν του ἐργαστήριον. Εἰς μίαν ἀντιδικίαν μὲ τὸν ἰδιοκτήτην, τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀλλαξοπιστίσῃ.

Ἡ συνειδησίς του τὸν ἡλεγγε γιὰ τὸ ὀλίσθημα πού ὑπέπεσεν. Μετὰ πάροδον ὀλίγων μηνῶν, ἔφθασεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου ἔλαβεν τὸ Μέγα Ἀγγελικόν Σχῆμα ὀνομασθεὶς Παῦλος. Στενάζων βαθέως μετὰ κατανύξεως ἔλεγε: «Χριστέ μου, ἀξίωσε τὸν ἀχρεῖον δοῦλον σου, νὰ χύσω τὸ αἷμα μου καὶ νὰ ξεπλύνω τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, γιὰ τὴν ἀγάπην σου».

Μετὰ ἀπὸ ὀλίγον διάστημα,

ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἔφθασεν εἰς Τρίπολιν. Μοναχὸς πλέον παρουσιάστηκε εἰς τὸν Μουφτήν, καὶ τοῦ ἀνέφερε ὅτι πλανηθεὶς ἀντήλλαξε τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν μὲ τὸν Μωαμεθανισμόν. Μὲ στεντόρειαν τὴν φωνὴν εἶπε: Κάμε ὅτι θέλεις τὸ χωματένιο σῶμα μου. Χριστιανὸς ἐγεννήθην καὶ Χριστιανὸς θέλω νὰ ἀποθάνω. Ὁργισθεὶς ὁ Μουφτής διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμόν του.

Τὰ ἱερά Λείψανα τῶν νεαρῶν αὐτῶν παλληκαριῶν, τιμᾷ καὶ γεραίρει κατ' ἔτος ἡ ἱστορικὴ Τριπολιτσά. Χαίρει καὶ ἀγάλλεται καὶ σκιρτᾷ. Ἐτι δὲ ἐπαγάλλεται ἡ τῶν Βαρσῶν γεραρά Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Νικολάου, «ὥς γάρ δῶρον Πάντιμον, τῶν σῶν Λειψάνων ἔχουσα μερίσματα».

Ἔτσι καὶ ἐφέτος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, μὲ αἰσθήματα ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, φιλοφρόνως καὶ τιμητικῶς προσεκάλεσε ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς ὅπως λαμπρύνουν τίς διήμερες θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις.

Μητροπολίτην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ

Μητροπολίτην Πατρῶν κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ

Μητροπολίτην Φωκίδος κ.ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΝ

Ἐπίσκοπον Λήδρας κ.ΕΠΙΦΑΝΙΟΝ, Ἡγούμενον Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ Κύπρου, καὶ Ἐπίσκο-

πον Κερνίτσης κ.ΧΡΥΣΑΝΘΟΝ

Τήν 18ην Μαΐου, ἡμέραν Πέμπτην, μετεφέρθησαν τὰ Ἱερά Λείψανα ἀπὸ τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Νικολάου Βαρσῶν εἰς τό προσφάτως ἀνακαινισθέν περικαλές Παρεκκλήσιον Ὁσιομάρτυρος Πάυλου, πρὸς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν.

Τήν 21ην Μαΐου, ἡμέραν Κυριακὴν, τό ἀπόγευμα μετεφέρθησαν ἐν πομπῇ εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλίου καὶ Ἀγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου, ὅπου ἐψάλη Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λήδρας κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας καλωσόρισε τοὺς ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, ἐνῶ παραλλήλως ἀπυήθυνε λόγους πατρικούς πρὸς τό ποιμνιον τῆς Μητροπόλεώς μας: Ἐμπλεος ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης, καλωσορίζομεν ὑμᾶς Ἅγιοι Ἀδελφοί, πού ἀνταποκριθῆκατε στήν πρόσκλησίν μας, ὅπως συνεορτάσωμεν ἐπὶ τῷ αὐτῷ, τιμητικῶς καὶ ἀγιαστικῶς, τήν Ἐπέτειον μνήμην τῶν Πολιούχων μας. Σᾶς εὐχομαι ὑγείαν ἀμφιλαφὴ καὶ ἀκλόνητον, ἔτι δέ ποιμασίαν ἀγλαόκαρπον καὶ ἀνέφελον.

Σέ τοῦτα ἐδῶ τὰ ἁγιασμένα χώματα πού πατάμε σήμερα, δίπλα

στό τότε Σεράϊ, μέσα στά ἀνήλια-
γα καί ὑγρά μπουντρούμια τῆς
Εἰρκτῆς, κλείστηκαν Ἀρχιερεῖς
καί Πρόκριτοι, μέσα στίς ἀσέ-
ληνες ἐκεῖνες νύχτες. Νηστικοί,
ἄρρωστοι, ἐξαντλημένοι, σχε-
δόν τυφλοί. Ἀποστεωμένα Ἅγια
κορμιά, μέ συνεχῇ ὁμως προσευ-
χή, ἄφησαν τήν τελευταίαν τους
πνοή. Ὅσοι ἐπέζησαν ἀνέπνευ-
σαν τόν ἀγέρα τῆς Λευτεριάς.

Σήμερα κλῆρος καί λαός
τιμῶμεν καί γεραίρομεν τήν
μνήμην τῶν δύο παλληκαριῶν,
πού ἔβαψαν μέ τό νεανικόν τους
αἷμα τά χωματένια σοκάκια τῆς
σκλαβωμένης τότε Τριπολιτσᾶς.

Μέσα στήν πολυτάραχη ζωή
τῆς Ἐκκλησίας, δέν ὑπάρχει ἐπο-
χή τῆς Ἱστορίας της χωρίς Μάρ-
τυρες. Ἄνθρωποι πού δόθηκαν
ὀλοκληρωτικά εἰς τόν Νυμφί-
ον Χριστόν, ἐπισφραγίσαντες
μέ τό τίμιον αἷμα τους τήν πί-
στιν σ' Αὐτόν, ὑπῆρξαν καί θά
ὑπάρξουν.

Οἱ Νεομάρτυρες, μορφές τυ-
λιγμένες τόν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου, ἐπέχουν ξεχωριστήν
θέσιν στήν ἱστορικὴν μνήμην
τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀνάμνησίς των
ἀνάγει τήν σκέψιν μας στίς ὥρες
τοῦ μαρτυρίου, καί ἐπέχει θέσιν
Ἑθνικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Δι-
αθήκης, σκυτάλης γιά τίς γενιές
πού ἀκολουθοῦν».

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς
ἐορτῆς ἀπό ὥρας 7ης π.μ. ἐψάλη
ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί ἐν

συνεχείᾳ πολυαρχιερατική Θεία
Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ
Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί
Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ. Τό ἐσπέ-
ρας ἐψάλη Μέγας Ἀρχιερατικός
Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ
Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερ-
νίτσης κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερι-
νοῦ, καί περί ὥραν 8:00 μ.μ.,
ἔλαβεν χώραν ἡ Ἱερά Λιτανεία
τῆς Σεπτῆς Εἰκόνης τῶν Νεομαρ-
τύρων καί τῶν Χαριτοβρύτων
Λειψάνων των. Καθώς διήρχε-
το ἡ Ἱερά πομπή, εὐσεβεῖς κυ-
ρίαι ἔραναν μέ ροδοπέταλα τά
Ἱερά Λείψανα. Δεήσεις ἐψάλησαν
πρό τῶν Παρεκκλησίων τῶν Νε-
ομαρτύρων, ὡς καί πρό τοῦ Μη-
τροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου
Βασιλείου.

Ἡ Ἱερά πομπή ἐπανῆλθεν εἰς
τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Προφήτου
Ἡλιοῦ καί Ἀγίων Νεομαρτύρων
Δημητρίου καί Παύλου. Εἰς τόν
πρόναον ἐψάλη μικρά δέησις
καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπο-
λίτης μας, πρὸς τῆς Ἀπολύσεως,
ἀπευθυνόμενος πρὸς τό Χριστε-
πώνυμον πλήρωμα εἶπε λόγια
στοχαστικά:

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.
Ἡ κατ' ἔτος λαμπροφόρος Θρη-
σκευτική ἐκδήλωσις εἶναι φό-
ρος τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης στά
δικά μας παιδιά, τοὺς Νεομάρτυ-
ρες. Χθές καί σήμερα ἓνα πρᾶγ-
ματικό γιορτάσι. Ἡ Ἐκκλησία
καί τό Γένος ὀφείλουν αἰώνιον

εὐγνωμοσύνην στούς Νεομάρτυρες, πού περισκέπτουν φιλοστόργως καί ἁγιαστικῶς τήν ζωήν ὅλων μας, μέ τίς Ἁγίες Πρεσβείες τους εἰς τόν Τριαδικόν Θεόν.

Ἄρρηκτος ὁ δεσμός τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μέ τό Ἔθνος, ἡ ὁποία ὡς ἀστείρευτος πηγή μεταγγίζει μέ τήν μυστηριακήν ζωήν της τήν Θεῖαν δύναμιν καί ἐνέργειαν. Ἡ Ἐκκλησία ἐκπαλαί ὑπῆρξε ἡ συνεκτική δύναμις τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων στίς δύσκολες στιγμές του, ἡ πηγή τῆς παρὰ μυσθίας καί τῆς παρηγορίας του στίς ἀπροσμέτρητες θλίψεις του. Ἐάν τό μαῦρο ράσο δέν βαφόταν κόκκινο ἀπό τά αἵματα, ἐάν τό κορμί δέν γινόταν κόσκινο ἀπό τά μαρτύρια τῶν Ἀγαρηνῶν, δέν θά εἶχαμε ἐλευθερωμένην Τριπολιτσά καί ὑπόλοιπη Ἑλλάδα. «Ἐπρεπε ὁ Ἱερός κλῆρος νά δώσῃ τήν ψυχήν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν».

Σήμερα ὅλοι μας ζῶμεν τήν δοκιμασίαν τῆς Πατρίδος μας. Ἡ ὀρθοδοξία μας, αἱ ἀξίαι μας, τά ἰδανικά μας δοκιμάζονται. Ἡ καθαρά ὀρθόδοξος ἀτμόσφαιρα, πού ὑπῆρχε ἄλλοτε εἰς τήν γλυκυτάτην Πατρίδα μας, ἔχει τώρα χαλάσει. Ἡ γνήσια πνευματικότητα, ὅπως τήν δίδαξαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἔχει ἀλλοιωθεῖ. Ἡ Ἐκκλησία πάντοτε ἔχει Μάρτυρες, διότι πάντοτε διώκεται, καί ὅσον ἡ Ἐκκλησία διώκεται, τόσον νικητρία ἐξέρχεται.

Νά ἀντιληφθοῦν οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς, ὅτι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐρχόμεθα μέ βαρεῖά κληρονομιά ἀπό τά βάρη τῶν αἰώνων καί θά πορευώμεθα στόν ἀέναον χρόνον, μή κύπτοντας τόν αὐχένα σέ ξένους ἀφεντάδες καί τούς ὑποκόμους των. Ἡ Ἑλλάδα δέν προορίζεται ἀπλῶς νά ζήσῃ, ἀλλά νά μεγαλοουργήσῃ.

Εὐχομαι τό μήνυμα τῆς σημερινῆς Ἑορτῆς νά πληρώσῃ μετ' εὐφροσύνης τάς καρδίας τῆς μαθητιώσεως καί φοιτητιώσεως νεολαίας, τῶν κ. Ἐκπαιδευτικῶν, τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, καί ὅλων ἡμῶν τῶν μετεχόντων εἰς τάς θρησκευτικές ἐκδηλώσεις. Ἰδία δέ, στά στρατευμένα παιδιά μας τούς εὐχομαι νά κρατᾶνε γερά νέες Θερμοπόλεις.

Εἶδε τό Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου, ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου, νά φέρει τήν ἐλπίδα καί τήν αἰσιοδοξία, νά ὑπερβοῦμε τά προβλήματα τῆς κρίσεως πού ταλανίζουν τήν χώρα μας, ἐνεργοποιώντας ἐκ νέου τά ἀποθέματα τῆς Ἑλληνοορθοδόξου πίστεώς μας, γιά νά πετύχουμε καλύτερες μέρες γεμάτες πνευματικότητα. Νά γίνωμεν ὑψιπετεῖς ὡς ἀετοί, καί νά δώσωμεν εἰς τοὺς διώκτες τῆς Ἐκκλησίας μας τήν ἡχηράν ἀπάντησιν: «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»! Προχωρᾶμε συσταυρωμένοι καί συναναστημένοι μέ τόν Χριστό, μέ ὄραμα γιά ἕναν κόσμον μέ φῶς, ἀγάπη καί ἀλληλεγγύη».

Μετά συντόμου δεήσεως, ὁ

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ποιήσας Ἀπόλυσιν, ἔκλεισε τήν ὅλην Θρησκευτικήν τελετήν μέ τό «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ». Τά χαριτόβρυτα Ἱερά Λείψανα παρέμειναν ἐπὶ τριήμερον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλίου, ὁπότε καί πῆραν τόν δρόμον διά τήν Ἱεράν Μονήν Βαρσῶν, ἐκεῖ ὅπου φυλάσσονται, συνοδείᾳ Ἱερέως καί μελῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Ὁμάδας Διάσωσης Ἀρχαδίας».

«Πελοποννήσου τά ἄνθη τά εὐωδέστατα, Τριπόλεως Θεῖους καί λαμπροὺς Πολιούχους, Δημήτριον καί Παῦλον τοὺς Εὐκλείεις τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρες, φιλομαρτύρων αἰνέσωμεν οἱ χοροί, ὡς ἡμῶν Πρέσβεις πρὸς Κύριον».

8ο Χορωδιακό Θρησκευτικό Φεστιβάλ Τριπόλεως

Τό Θρησκευτικό Φεστιβάλ Τριπόλεως είναι ένας θεσμός, που καθιερώθηκε από την Μητρόπολή μας και διεξάγεται με μεγάλη επιτυχία για 8η συνεχόμενη φορά εις την πόλιν μας κι έφέτος έλαβε χώρα εις τό πλαίσιον του έορτασμού των Πολιούχων Τριπόλεως Δημητρίου καί Παύλου.

Τήν Παρασκευήν, 19ην Μαΐου 2017, καί περί ώραν 7:30 μ.μ., εις τόν Μητροπολιτικόν Ίερό Ναόν

του Άγίου Βασιλείου Τριπόλεως εκκίνησε τό 8ο Χορωδιακό Θρησκευτικό Φεστιβάλ Τριπόλεως, τό όποιον παρηκολούθησε πλήθος συμπολιτών μας. Τό Φεστιβάλ διοργανώθηκε κι έφέτος ύπό τήν αιγίδα της Ίερās Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, της Περιφερείας Πελοποννήσου, του Δήμου Τριπόλεως καί της Χορωδίας Τριπόλεως.

Τό Φεστιβάλ άνοιξε ό Βυζαντινός Χορός της Ίερās Μητροπό-

λεως Μαντινείας καί Κυνουρίας «Ο ΑΠΙΟΣ ΝΕΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΤΡΙΠΟΛΙΤΗΣ». Ὁ Βυζαντινός Χορός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας «Ὁ Ἅγιος Νεοῖερομάρτυς Λάζαρος ὁ Τριπολίτης» ξεκίνησε τὴν δραστηριότητά του ὡς Μικτὴ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸ 2008 μὲ τὴν εὐλογία, τὴν παρότρυνσιν καί τὴν στήριξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Τὸ 2012, ἔλαβε τὴν σημερινή του ἐπωνυμία. Σκοπὸς τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ εἶναι ἡ μελέτη τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς καί ἡ διατήρησις τῆς παραδόσεως εἰς τὰ ἀναλόγια.

Ὁ Βυζαντινός Χορός συμμετεῖχε εἰς πλῆθος Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί εἰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀνάμεσά τους εἰς ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς τῶν Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Παύλου (2008) χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ, οἱ Χριστουγεννιάτικες, Πασχαλινές καί Ἑπετειακές ἐκδηλώσεις (2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐψαλε, ἐπίσης, εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους κατὰ τὴν παρουσίᾳ τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ἱστορικοῦ Συμποσίου γιὰ τὸν Νεομάρτυρα Δημήτριον (Μάρτιος 2009). Τὸ 2009, ἡ Χορωδία ἐξέ-

δωσε, μὲ τὴν χορηγίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου Νεστάνης, δίσκο ἀκτίνας (CD) μὲ τὴν Α' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας. Ἐπιπλέον συμμετεῖχε εἰς τίς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Φλαρίου Καλαμάτας (2012), τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως Πελοποννήσου (2014), εἰς τίς ἐπετειακὰς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν συμπλήρωσιν 30 χρόνων Ἀρχιερατείας τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Ἀλεξάνδρου (2014), καθὼς καί τὸ 7ο Φεστιβάλ "Green Theater" εἰς τὸ Θέατρον Ἀρχαίων Κλεωνῶν (2016).

Τὴν Χορωδία, ἡ ὁποία ἔχει ὡς μέλη της νέους καί νέες πού ἀγαποῦν τὴν Βυζαντινὴ Μουσικὴ, διευθύνει ὁ Βασίλειος Γεωργαράς, Θεολόγος-Καθηγητὴς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Πρωτοψάλτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως καί Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας.

Ὁ ὡς ἄνω Βυζαντινός Χορός ἀπέδωσε μὲ ἐπιτυχία τοὺς ἀκόλουθους ὕμνους ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Βασιλείου Γεωργαρά.

1.Τὴν α' καί ἡ θ' ὥδή τοῦ ἀναστάσιμου κανόνος. Ἦχος α'.

2.«Ἀναστάσεως ἡμέρα...». Δοξαστικὸ τῶν αἰνῶν τῆς Κυ-

ριακής του Πάσχα. Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου. Ήχος πλάγιος του α'.

3.«Τό στερέωμα...». Έκλογή ψαλμικών στίχων, αναφερομένη εις τους Άποστόλους. Μέλος Λυκούργου Άγγελόπουλου (+2014). Ήχος δ' (Άγια).

4.«Σήμερον λαμπρως εξέλαμψε...». Δοξαστικό του Έσπερινου της Έορτής των Άγιων Νεομαρτύρων Δημητρίου και Παύλου. Ήχος πλάγιος του β'.

5.Τόν Τρισάγιον ύμνον. Μέλος Κυριακού Ίωαννίδου (Καλογήρου). Ήχος πλάγιος α'.

Άμέσως μετά ακολούθησε ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ «ΧΟΡΩΔΙΑ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ».

Ο Σύλλογος Φίλων Θρησκευτικής Μουσικής “ΧΟΡΩΔΙΑ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ” ιδρύθηκε τό 1981 και αποτελεί συνέχεια της ανδρικής κατοχικής Έκκλησιαστικής Χορωδίας Λουτρακίου. Μέ βάσι αυτό τό τετράφωνο ανδρικό σχήμα εξελίσσεται μέχρι σήμερα ως μικτή πολυφωνική Χορωδία και άριθμεί περί τούς σαράντα (40) έκτελεστές χορωδούς. Τό ρεπερτόριό της περιλαμβάνει τραγούδια Έλλήνων και Ξένων Συνθετών μέ έντεχνα, παραδοσιακά κομμάτια, καντάδες και Έκκλησιαστική Μουσική.

Έχει συμμετοχές εις πολλές χορωδιακές Συναντήσεις και Φεστι-

βάλ εις πόλεις της Χώρας και του Έξωτερικού, άποσπώντας έξαιρετικές κριτικές. Από τό έτος 2010 διοργανώνει μέ μεγάλη έπιτυχία, την δική της Χορωδιακή Συνάντησι Μικτών Πολυφωνικών Χορωδιών, μέ έκκλήσεις σχημάτων από όλη την Ελλάδα. Τό καλοκαίρι του 2016 συνεργάστηκε μέ τό ταλαντούχο πιανίστα και συνθέτη Στέφανο Κορκολή, εις την καλοκαιρινή συναυλία του συνθέτη εις τό Λουτράκι μέ έργα του Μίκη Θεοδωράκη.

Τήν Χορωδία διευθύνει ο Καθηγητής μουσικής και διπλωματούχος Βυζαντινής και σύνθεσης κ. Γρηγόριος Παντελέων, ό όποιος διευθύνει την παιδική χορωδία του Δήμου Λουτρακίου καθώς και την Χορωδία του Συλλόγου «ΡΕΑ» ΑΣΣΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Ο Σύλλογος Φίλων Θρησκευτικής Μουσικής υπό την διεύθυνσιν του κ. Γρηγορίου Παντελέων παρουσίασε τό έξης Πρόγραμμα:

1. *Singiore de le cime*, Στίχοι και μουσική: Giuseppe de Marzi.

2. *Stabat mater*, Μουσική: Z.Kodaly

3. *Εὐφραινέσθω, Άναστάσιμο Άπολυτίκιο* Ήχος γ'.

4. *Σκεὺς Έκλογής, Άπολυτίκιον Άποστόλου Παύλου.*

5. *Σέ Ύμνοῦμεν, Χερουβικός Ύμνος.*

6. *Soon Ah Will Be Done,*

negro spiritual, Μουσική:
William L. Dawson.

Ἐν συνεχείᾳ ἀκολούθησε ἡ ΧΟΡΩΔΙΑ ΛΑΥΡΙΟΥ. Ἡ Χορωδία Λαυρίου ιδρύθηκε στό Λαύριο τό 1939 ἀπό μία ομάδα Φιλομούσων Λαυριωτῶν καί ἄρχισε τήν δραστηριότητά της ἀρχικά ὡς ἐκκλησιαστική Χορωδία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. Ἐπικεφαλῆς τῆς Χορωδίας ἦταν ὁ αἰμίμηστος μαέστρος Γεώργιος Τζανετάκης. Τό 1956 δίδεται καί τό πρῶτο ρεσιτάλ τῆς Χορωδίας Λαυρίου στήν ἱστορική αἴθουσα τῆς Εὐτέρπης, μέσα σέ πανηγυρική ἀτμόσφαιρα.

Ἀπό τό 1962 πού διοργανώνεται γιά πρώτη φορά στό Λαύριο Ναυτική Ἑβδομάδα, ἡ Χορωδία λαμβάνει μέρος. Στό τέλος Ἀπριλίου τοῦ 1963 θά δοθεῖ συναυλία μέ τήν συμμετοχήν τοῦ συνθέτη καί λαμπροῦ χορωδοῦ Φώτη Ἀλέπορου, ὅπως ἐπίσης πολλές φορές συνεργάστηκε μέ τήν ὀρχήστρα - μαντολινάτα μέ ἐπικεφαλῆς τήν κ. Φωφῶ Τσιλίφη, σύζυγο τοῦ Νίκου Τσιλίφη. Ἀπό τότε μέχρι σήμερα, ἡ Χορωδία λαμβάνει μέρος σέ πλήθος ἐκδηλώσεων τοῦ Δήμου, ἀλλά καί σέ μία σειρά φεστιβάλ καί συναυλιακούς χώρους ἀνά τήν Χώρα, ὅπως: φεστιβάλ Χορωδιῶν εἰς Νίκαια, Παλαιοῦ Φαλήρου, εἰς Αἶγινα, εἰς Καλλιμάρμαρο στάδιο Ἀθηνῶν, εἰς τό Μουσεῖον

τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, εἰς τήν Παλαιά Φώκαια, εἰς Κατακόλο, εἰς Τρίπολιν, εἰς τό ἀμφιδέατρο τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, κ.ἄ. μέ ἔργα Ἑλλήνων καί ξένων συνθετῶν ὅπως: Χατζηδάκη, Θεοδωράκη, Ἀνδριόπουλου, Ξαρχάκου, Κοκκίνη, Ροδίου, Λαμπελέτ, Στρουμπούλη, ἀλλά καί Βέρντι, Τσαϊκόφσκι, Ντονιτσέτι, καί ἄλλων πολλῶν συνθετῶν.

Εἰς τήν νεωτέραν ἱστορίαν της, ἡ Χορωδία συμμετέχει εἰς ἐκδηλώσεις κοινωνικοῦ χαρακτήρος ὅπως: Ἀδελφοποιημένες Πόλεις ΚΕΜΠΕΡ Γαλλίας καί Δήμου Λαυρεωτικῆς, συναυλία εἰς τήν ΙΣΤ' Ἐπιστημονικήν Συνάντησιν Μεσογειτῶν Ἐπιστημόνων, διά τήν Ἀδελφοποίησιν τοῦ Εἰδικοῦ Σχολείου Λαυρίου μέ τό Εἰδικόν Σχολεῖον Λεμεσοῦ Κύπρου, κ.ἄ.

Ἡ χορωδία Λαυρίου, ἐπίσης, συμμετέχει ἐτησίως εἰς μίαν σειρά Ὁρησκευτικῶν ἑορτῶν ὅπως τήν Μεγάλην Τρίτην εἰς τό τροπάριον τῆς «Κασσιανῆς», τήν Μεγάλην Πέμπτην εἰς τό «Σήμερον Κρεμάται Ἐπὶ Ξύλου...» (Πολυκράτη) καί εἰς ὅλες τίς Ἑθνικές ἑορτές.

Τήν καλλιτεχνική διεύθυνσιν τῆς Χορωδίας Λαυρίου, πέραν τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Τζανετάκη ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἀπό τήν ἰδρυσίν της μέχρι τό 2005, ἀνέλαβαν ὁ Κωνσταντῖνος Μαυριδερός (2005 μέχρι τό 2011) καί

ὁ σημερινός μαέστρος Θεόδωρος Λεμπέσης (2011 μέχρι σήμερα). Πρόεδρος τῆς Χορωδίας Λαυρίου διατελεῖ ὁ Χαράλαμπος Συρίγος.

Υπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θεοδώρου Λεμπέση ἐκτελέστηκε τὸ ἑξῆς Πρόγραμμα:

1. Σέ Ὑμνοῦμεν, Θ. Πολύκρατη.
2. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριο (Κοινωνιόν), Θ. Πολύκρατη,
3. Ἐπὶ Σοῖ Χαίρει, Θ. Πολύκρατη.
4. Ave Maria, G. Donizetti (Εναρμόνις: Γεωργίου Τζανετάκη).
5. Τῇ Ὑπερμάχῳ, Θ. Πολύκρατη.

Τέλος, ἡ πρώτη μέρα τοῦ Θρησκευτικοῦ Φεστιβάλ ἔκλεισε με τὴν ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΡΙΠΟΛΗΣ. Ἡ Χορωδία Τρίπολης ιδρύθηκε, ὡς Μικτὸ Τμήμα, τὸν Μάρτιο τοῦ 1985 ἀπὸ ὁμάδα Τριπολιτῶν Φίλων τῆς Πολυφωνικῆς Μουσικῆς, μὲ σκοπὸ τὴν προαγωγή τοῦ χορωδιακοῦ τραγουδιοῦ ἀλλὰ καὶ γενικότερα τῆς πολιτιστικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κίνησης τῆς Τρίπολης καὶ τοῦ εὐρύτερου χώρου. Ἡ Χορωδία ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς πάμπολλες ἐμφανίσεις, τόσο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὲ πῶς σημαντικὰς τῆς μέχρι τώρα πορείας τῆς, ἡ μὲ τὴν συνεργασία τῆς μὲ τὸν ἀξέχαστο συνθέτη Λάγιο εἰς μελοποιημένα ποιήματα τοῦ Τριπολίτου ποιητοῦ Κ. Καρυωτάκη, ἡ πα-

ρουσία τῆς εἰς τὸ θέατρο Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ἀρχαδικοῦ Ἰδεώδους, ἡ ἀπόδοσις τοῦ τροπαρίου τῆς Κασσιανῆς τὴν Μ. Τρίτη εἰς τὸν Ἱ. Ν. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, Πολιούχου Ἀθηνῶν, ἔργο τοῦ μεγάλου μας συνθέτου Μ. Θεοδωράκη, ἡ συμμετοχὴ τῆς εἰς τὴν τελετὴν λήξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, καθὼς καὶ ἡ συναυλία τῆς εἰς τὴν Παναγία τῶν Παρισίων. Ἐπίσης, ἐπεσκέφθη τὴν Ἰταλία, Τσεχία, Αὐστρία, Οὐγγαρία καὶ Κωνσταντινούπολιν. Ἐξάλλου, ἐμπνεύστηκε καὶ πραγματοποιήσε μὲ ἐπιτυχία εἰς τὴν Τρίπολιν (1991), τὸ πρῶτο Πανελλήνιον Συνέδριον Χορωδιῶν (ΠΑ.ΣΥ.ΧΟ), μία ἰδέα ποὺ καθιερώθη καὶ ἔγινε πλέον θεσμός. Τό 2014, ἡ Χορωδία ὀργάνωσε καὶ πραγματοποιήσε τὸ 19ο ΠΑ.ΣΥ.ΧΟ.

Τό καλλιτεχνικόν σωματεῖο διατηρεῖ τὰ παρακάτω τμήματα:

1) Μικτὴ 45μελὴ Χορωδία μὲ Μαέστρο τὸν καθηγητὴ μουσικῆς Μιχάλη Γαργαλιώνη.

2) Ἀπὸ τὸ 2012 τὴν 40μελὴ Νεανικὴ Χορωδία “Α VITA” μὲ Μαέστρο τὴν καθηγήτρια Πιάνου, Ἑλένη Ἀλεξοπούλου.

3) Ἀπὸ τὸ 2012 τὴν 70μελὴ Παιδικὴ Χορωδία τὰ «Σπουργίτια» μὲ Μαέστρο τὸν καθηγητὴ μουσικῆς Διονύσιο Καραφωτιά.

4) Ἀπὸ τὸ 2014 τὴν προπαιδικὴ Χορωδία, μὲ Μαέστρο τὴν καθηγήτρια Πιάνου, Ἑλένη

Άλεξοπούλου.

Ἡ Χορωδία Τρίπολης ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Μιχάλη Γαργαλιῶνῃ παρουσίασε τὸ ἑξῆς πρόγραμμα:

1. Ἀπολυτίκιον Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου, Χορωδιακὴ Ἑπεξεργασία: Γιάννης Μεταλληνός.
2. Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Βασιλείου, Χορωδιακὴ Ἑπεξεργασία: Γιάννης Ἰωαννίδης.
3. Ἅγιος ὁ Θεός, Σύνθεςις-Χορωδιακὴ Ἑπεξεργασία: Θεόδωρος Παπακωνσταντίνου.
4. Ἄξιόν ἔστι, Σύνθεςις-Χορωδιακὴ Ἑπεξεργασία: Θεόδωρος Παπακωνσταντίνου.
5. Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ, Χορωδιακὴ Ἑπεξεργασία: Μιχάλης Γαργαλιῶνῃς.
6. Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, Σύνθεςις-Χορωδιακὴ Ἑπεξεργασία: Θεόδωρος Παπακωνσταντίνου.

Τὸ 8ο Φεστιβάλ Ὁρησκειτικῆς Μουσικῆς συνεχίστηκε τὸ Σάββατον 20ῃ Μαΐου 2017, τὴν ἴδια ὥρα εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερό Ναόν τῆς Τριπόλεως.

Συνεχίστηκε σήμερα Σάββατο 20 Μαΐου 2017, τὸ εσπέρας, στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως ἡ δευτέρα μέρα τοῦ «8ου Χορωδιακοῦ Ὁρησκειτικοῦ Φεστιβάλ Τριπόλεως».

Τὴν δευτέρα ἡμέρα τοῦ Φεστιβάλ ἀνοίξε ἡ Χορωδία Μεγάλου

Ἀλεξάνδρου τοῦ Δήμου Πέλλας. Ἡ μικτὴ Χορωδία τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Δήμου Πέλλας δημιουργήθηκε τὸ 2000 γιὰ νὰ καλύψει διάφορες ἐπετειακὲς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναβαθμίσει ὅχι μόνον τὸν Δήμο Πέλλας ἀλλὰ καὶ τὴν γύρω περιοχὴ. Ἡ Χορωδία τοῦ Δήμου Πέλλας ἀποτελεῖται ἀπὸ 40 περιόπου μέλη καὶ εἰς τὸ ρεπερτοριό της περιλαμβάνει ἔργα κλασσικά, ἔργα ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴν Ὑμνογραφίαν, Δημοτικὰ καὶ ἔντεχνα λαϊκά.

Ἡ Χορωδία Πέλλας ἔχει κάνει ἀξιόλογες ἐμφανίσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐξωτερικόν (Βουδαπέστη, Κων/πολις, Πιτέστι κ.ἄ.). Τὸ 2001 ἀπέσπασε τὸ 2ο Βραβεῖο εἰς πανελλήνιο διαγωνισμό Χορωδιῶν ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώρα εἰς τὴν Ἀθήνα.

Ἡ Χορωδία Πέλλας ἀπέδωσε μέ ἐπιτυχία τοὺς ἑξῆς ὕμνους ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀντωνίου Παπαδόπουλου:

1. Ἐξομολογεῖσθε, Βυζαντινόν.
2. Ἅγιος Ἅγιος Κύριος Σαββαώθ, Βυζαντινόν.
3. Σέ ὕμνοῦμεν, Βυζαντινόν.
4. Ὑμνος εἰς τὴν Παναγίαν, Βυζαντινόν.
5. Τὸ λουλούδι.
6. Dona nobis pacem, Mozart.
7. Μακεδονία, παραδοσιακὸ Μακεδονίας.

Ἀμέσως μετὰ ἀκολούθησε ἡ Χορωδία τοῦ Δήμου Κορυδα-

λοῦ. Ἡ Μικτή Χορωδία τοῦ Δήμου Κορυδαλλοῦ συγκροτήθηκε τόν Μάρτιο τοῦ 2004 καί σήμερα ἀποτελεῖται ἀπό 45 χορωδούς. Τά μέλη τῆς Χορωδίας εἶναι πολίτες διαφόρων ἡλικιῶν καί διαφόρων ἐνασχολήσεων, ὅπως νοικοκυρές, φοιτητές, ἐκπαιδευτικοί, ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες μέ κοινό χαρακτηριστικό στοιχεῖο τήν ἀγάπη τους πρὸς τήν μουσική. Εἶναι ὅλοι τους ἐρασιτέχνες χωρίς ἰδιαίτερα θεωρητική καλλιέργεια εἰς τήν μουσικήν καί προσπαθοῦν νά προσφέρουν εὐχάριστα καί ταυτόχρονα ποιητικά μουσικά ἐρεθίσματα. Τό ρεπερτόριο τῆς Χορωδίας περιλαμβάνει τραγούδια ἀπὸ διαφόρους χώρους τῆς μουσικῆς, ὅπως δημοτικά, λαϊκά, κλασσικά, μπαλάντες κ.ἄ. Διευθύνεται ἀπὸ τήν καθηγήτρια μουσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Φιλιππούπολης κ. Ἑλένα Κασάροβα.

Ἡ μαέστρος ἀποτελεῖ σύμβολον ἀγάπης καί θαυμασμοῦ δι' ὅλους τοὺς Χορωδούς γιατί μέ ἀνεξάντλητο ὑπομονή καί ἐπιμονή προσπαθεῖ νά δημιουργήσει ποιοτικό μουσικό σύνολο μέ δεσμούς φιλίας καί σεβασμοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν του.

Ἡ χορωδία ἔχει παρουσιασθεῖ εἰς διάφορες τοπικὲς ἀλλὰ καί ἐκτός τῶν ὁρίων τοῦ Κορυδαλλοῦ ἐκδηλώσεις.

ὑπὸ τήν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἑλένας Κασάροβα ἐκτελέστηκε τό

ἑξῆς πρόγραμμα:

1. *Εὐλογῶ τόν Κύριο, Παλαιά Βυζαντινὴ μελωδία.*
2. *Μία Παναγιά, Χατζιδάκις / Γκάτσος.*
3. *Ἀθανασία, Χατζιδάκις / Γκάτσος.*
4. *Τὴν πόρτα ἀνοίγω βράδυ, Θεοδωράκης / Λειβαδίτης.*
5. *Ναμποῦχο, Βέρντι.*

Τό 8ο Χορωδιακό Θρησκευτικό Φεστιβάλ Τριπόλεως ἔκλεισε μέ τήν Χορωδία Τριπόλεως (A VITA) ὑπὸ τήν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἑλένης Ἀλεξοπούλου, παρουσιάζοντας τό ἑξῆς πρόγραμμα:

1. *Dona Nobis Pacem, Traditional Latin.*
2. *Keep your Lamps Trimmed and Burning, Traditional Spiritual, Σόλο: Ναυσικά Μαμάκου, Κρουστό: Ματίνα Τραχανᾶ.*
3. *Gloria Alleluia, Emily Crocer.*
4. *Πέρασμα, Ἀλκίνοος Ἰωαννίδης, Πιάνο: Σόφη Τσόγκα.*

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς διοργανωτές, τοὺς κοπιᾶσαντας χορωδούς καί τό φιλόμουσο ἀκροατήριον, οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες καί Πολιτοῦχοι τῆς Τριπόλεως, Δημήτριος καί Παῦλος, πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων διοργανώθηκε τό 8ο Θρησκευτικό Φεστιβάλ, ἀπὸ τήν Χορωδία Τρίπολης, νά σκέπουν καί νά προστατεύουν πάντας.

Ὁ διωγμός τῶν Χριστιανῶν

Υπό Δημητρίου Π. Λυκούδη

Οἱ σύγχρονοι ἐρευνητές μελετώντας τά στατιστικά στοιχεία τῶν προηγούμενων ἐτῶν, ὅσα βέβαια δύνανται νά καταγραφοῦν, ὁμιλοῦν γιά 1.023 νεκρούς Χριστιανούς τό 2012, γιά 2.123 τό 2013 καί, ἀκολούθως, γιά 4.344 τό 2014 σέ παγκόσμια κλίμακα. Κάθε ἔτος ὁ ἀριθμός αὐτός ὑπερδιπλασιάζεται καί ἀσφαλῶς, τό τονίζω, ἀναφερόμαστε σέ ὅσους Χριστιανούς ὀλοφάνερα διώκονται γιά τήν χριστιανική τους πίστη. Κάθε χρόνο αὐξάνεται γεωμετρικά ὁ ἀριθμός, ἐάν βέβαια, καθείς προσθέσει στή χορεία αὐτή ὅσους μαρτυροῦν καί διώκονται στήν ἀφάνεια. Ἕνας ἀπηνής διωγμός πού ξεκίνησε πρίν ἀκόμη τόν ἐρχομό καί γέννηση τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἕνας διωγμός μίσους ἀπό τόν διάβολο καί τούς ὑποστηρικτές του.

Κατά τή διάρκεια τοῦ ἔτους 2014 οἱ ἐπιθέσεις σέ χριστιανικούς Ναούς ἀνῆλθαν σέ 1062 καί ἀσφαλῶς, θά ὑπῆρξαν ἀκόμη περισσότερες πού δέν καταγράφηκαν. Διώκονται οἱ Χριστιανοί καί δῆ οἱ Ὁρθόδοξοι σέ Κίνα, Συρία, Λίβανο, Βιετνάμ, Νιγηρία καί Κεντροαφρικανική Δημοκρατία ὅπου ἀνθεῖ ἡ μαγεία.

Διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι γενικότερα στή Μέση Ἀνατολή ἀπό τόν παμμίαρο διάβολο καί τά πειθήνια ὄργανά του. Πλήν ὅμως, διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι καί στήν πάλαι ποτέ κοιτίδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Χριστιανοσύνης, στήν Ὁρθόδοξη καί ἁγιασμένη Ἑλλάδα!

Διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ἐντός τῶν πυλῶν, στά ἁγιασμένα ἀπό αἷμα Ἡρώων καί Ἀγίων τῆς Ἑλληνορθόδοξης Πίστης μας ἑλληνικά χώματα. Διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί σήμερα, στό πρῶτο τέταρτο τοῦ 21ου αἰῶνα, πολλές δέ φορές οὐχί μόνο ἀπό μερίδα τῆς ἀθεῖς Ἰζουσας καί διαβολοκινουμένης πολιτειακῆς ἐξουσίας, ἀλλά - ἄκουσον ἄκουσον! - ἀκόμη καί ἀπό φορεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας καί διοικήσεως. Ἀκόμη καί ἀπ' ὅσους ὀρκίστηκαν νά διακονήσουν τόν καταδιωκόμενο ἀδελφό γύρω τους καί, προϋπόθετος τοῦ χρόνου, ἀπέβησαν οἱ ἴδιοι οἱ πλέον, ἴσως καί οἱ μοναδικοί σέ τέτοια κλίμακα, διώκτες καί δυνάστες του.

Διώκονται καί σήμερα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί στά ἁγιασμένα χώματα τῆς μητέρας Ἑλλάδας ἀπό χορεία, σαφέστατα δέν ἀναφέρομαι στήν πλειονό-

τητα καί οὐχί γενικεύω, δεσπο-
τάδων, πάλαι ποτέ Ἐπισκόπων,
πού μεταποίησαν τήν ποιμα-
ντική ἐπισκοπική τους διακονία
σέ ἕναν ἄκριτο δεσποτοκρατικό
φεουδαρχισμό. Καί ἀναμένουν
- ἀλήθεια τί ἀναμένουν; - ἀνα-
μένουν νά ἐπέλθει ἡ κοίμησή
τους γιά νά ἀπαγκιστρωθοῦν
ἀπό τούς
θρόνους τῆς
δήθεν “δια-
κονίας” τους
ἔχοντας κα-
ταφέρει, ταυ-
τόχρονα, καί
ὁδηγήσει τό
σύνολο τοῦ
χρυστεπω-
νύμου πλη-
ρώματος νά
συνοδεύει τή
φήμη καί τό
πολυχρόνιό
τους καί μέ
ἄλλες ἀπρε-
πεῖς χειρο-
νομίες καί
“εὐχές”...! Σέ
τέτοιες περι-
πτώσεις, ἔχω τήν αἴσθησι, τά
ψυχοπαθολογικά φάρμακα δέν
ἐπιτρέπεται νά ἀγγίζονται μέ τίς
ἄκρες τῶν ἀκροδαχτύλων τους,
ἀλλά νά προσεγγίζονται καί
νά δοσολογοῦνται μέ ἀνοιχτές
παλάμες...!

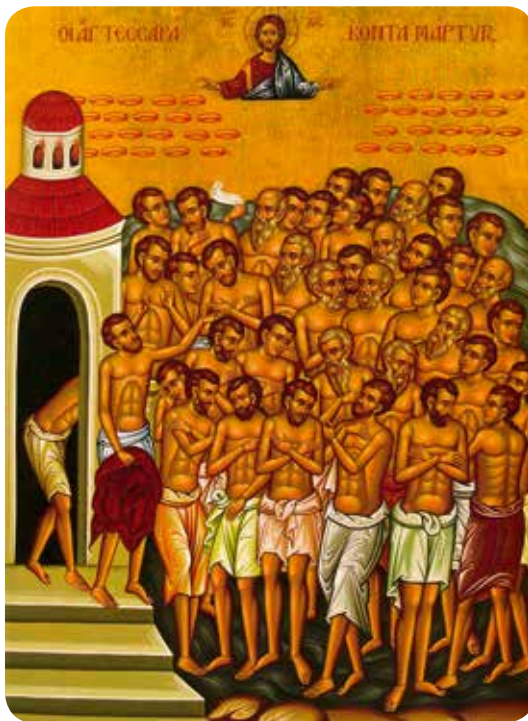
Διώκονται καί σήμερα οἱ Ὁρθό-
δοξοι Χριστιανοί στήν ἀγιασμένη

Ἑλλάδα ἀπό χορεία ἱερέων, σαφέ-
στατα ἀναφέρομαι καί πάλι στή
μειονότητα, πού ἐξέλαβαν τήν
ὑψιστή ἱερωσύνη ὡς ἐπαγγελμα-
τικό βάθρο ἀποκατάστασης καί
ψυχολογικῆς προβολῆς τῆς με-
τριότητάς τους. Διώκονται οἱ
Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ὅταν βλέ-
πουμε ἱερεῖς νά “ἐσωκλείονται”

στά ἐνορια-
κά θέματα
καί ζητήματά
τους καί νά
ἐπιδίδονται
σέ ἀγώνα
δρόμου γιά
ν’ ἀκουστοῦν
λίγο περισσό-
τερο ἀπό τήν
ἄλλη ἐνορία
πού γειτνιά-
ζει μαζί τους,
γιά ν’ ἀκου-
στοῦν λίγο
περισσότερο
στόν οἰκεῖο
Ἐπίσκοπο,
γιά ν’ ἀκου-
στοῦν λίγο
περισσότε-
ρο

στούς ἐκκλησιαστικούς κύ-
κλους τῆς ἀδιαντροπιᾶς καί τῆς
πολυπροσωπίας.

Διώκονται καί σήμερα οἱ
Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ἀπό ἐμᾶς
τούς προσοντούχους θεολόγους
καθηγητές. Γέμισε ὁ κόσμος καί
ἡ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσις
ἀπό ἄθεους καί ἀντίχριστους θε-

ολόγους, καί, ακόμη, από καθη-
γητές πού δαπανοῦν “ἑαυτούς
καί ἀλλήλους”, μέ κάθε ἄλλο
παρά δοκιμασμένα μέσα, γιά νά
ἀνέλθουν μία θέση καί βαθμίδα
στήν Τριτοβάθμια Ἐκπαίδευση
(ἀσφαλῶς καί ὑπάρχουν φω-
τεινές ἐξαιρέσεις), νά ἀνέλθουν
βαθμίδα λοιδορώντας, κατηγο-
ρώντας, ὡς ἐξευτελίζοντες καί
ἐξευτελιζόμενοι! καί ὅλα αὐτά...!
Ἰδού νῦν καιρός καί ἀναμένει ὁ
τάφος ὅλους μας καί, ἀσφαλῶς,
“ἔσονται οἱ πρῶτοι ἔσχατοι καί
οἱ ἔσχατοι πρῶτοι”.

Διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι Χρι-
στιανοί στήν ἀγιασμένη Ἑλλάδα
ἀπό ἐμᾶς τούς ἰδίους “πιστούς”,
καθῶς ἐνστερνιστήκαμε μία ἐπι-
δερμική πίστη καί ἀναμένουμε
μέ ταχυδακτυλουργικό τρόπο
νά καλλιεργηθεῖ ἡ ἀρετή μέσα
μας. Καί ὁ Χριστός; Ἔως πότε
θά εἴμεθα μαθητές τοῦ διαβό-
λου καί ὄργανά του Πατέρες
καί ἀδελφοί; Ἔως πότε θά δια-
κονοῦμε δύο ἀφεντικά καί δύο
κυρίους; Σταυρωτές τοῦ Χριστοῦ
καί διώκτες Του τυγχάνουμε,
Σταυρωτές καί Προδότες Του!

Διώκονται οἱ Ὁρθόδοξοι Χρι-
στιανοί, ακόμη καί σήμερα,
στήν ἀγιασμένη Πατρίδα μας
ἀπ’ ὅλους ἐμᾶς πού δέν ἀναγνω-
ρίζουμε τίποτα ὡς θετικό καί
ἀγαθό γύρω μας. Πουθενά ἕνας
καλός λογισμός, ἕνας φιλόθεος
λογισμός, ἕνα χαμόγελο ἀγάπης,
μία φιλόρετη καί ἄδολη πράξη

καί συμπεριφορά. Καί ἂν κά-
που τήν ἀναγνωρίσουμε, εὐθύς
ἀμέσως, νά δηλητηριάσουμε τόν
ἄνθρωπο ἀδελφό μας, νά γκρε-
μίσουμε τά ἀλτρουϊστικά του
κίνητρα, νά ἀποδιώξουμε καί ν’
ἀπομονώσουμε ὅσα καί ὅ,τι δι-
αφέρει ἀπό τήν ψευτοταπεινό-
σχημη εἰκόνα καί παρουσία μας.

Πατέρες καί ἀδελφοί μου!
Στό πρῶτο τέταρτο τοῦ 21ου
αἰῶνα, εἶναι ἀλήθεια πιά, οἱ
Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί διώκονται
οὐχί μόνο ἀπανταχοῦ τῆς γῆς,
ἀλλά καί ἀνάμεσά μας, πολλές
δέ φορές, θέλω νά πιστεύω ἀσυ-
νειδήτως καί ἀκουσίως, ακόμη
καί ἀπό ἐμᾶς τούς ἰδίους. Ἔως
πότε Πατέρες καί ἀδελφοί μου
θά διακονοῦμε τόν διάβολο καί
τή συνοδεία του; Ἔως πότε θά
σταυρώνουμε τόν Χριστό μας
καί θά παραδινόμαστε ἐκάστην
ἐσπέραν “κατακεκλιμένοι” πῶς
καί σήμερα, δῆθεν, πράξαμε τό
καθήκον μας ὡς “μαθητές” τοῦ
Χριστοῦ;

Ἦσως, σκέπτομαι, ἴσως ὁ γέρος
τοῦ Μοριᾶ Θεόδωρος Κολοκο-
τρώνης, νά εἶχε κατά νοῦ κατα-
στάσεις καί σκέψεις ὡς οἱ ἄνω
καί οἱ ὅποιες τόν ἀνάγκασαν σ’
ἕνα τραπέζι, ἐκεῖ πού ἐτοιμα-
ζόταν νά πιεῖ τό κρασί του, νά
κάμνει τήν ἀκόλουθη εὐχή: «Ὁ
Θεός νά μᾶς φυλάῃ ἀπ’ τούς
συντρόφους μας στόν πόλεμο».

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΛΕΙΨΑΝΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Χιλιάδες πιστοί από όλη την Ελλάδα είχαν την δυνατότητα νά προσκυνήσουν τό Ίερό Λείψανο τῆς Ἀγίας Ἰσαποστόλου Ἑλένης, μητέρας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, τό ὁποῖον μετεφέρθη ἀπό τήν Βενετία, ὅπου φυλάσσεται, εἰς τήν Ἀθήνα τήν Κυριακὴν 14ην Μαΐου 2017.

Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού τό Ἱερόν Λείψانون μετεφέρθη ἐκτός Βενετίας καί συγκεκριμένα ἀπό τόν Ἱερό Ναόν τῆς Ἀγίας Ἑλένης εἰς τό ὁμώνυμον νησί τῆς Βενετίας, μέ ἐνέργειες τῆς Ἀποστολικῆς

Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, καί τίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μαζί μέ τό Ἱερό Λείψανο μετεφέρθησαν τεμάχιον Τιμίου Εὐλοῦ μέ τά Ἄχραντα Πάθη τοῦ Χριστοῦ, τά ὁποῖα φυλάσσονται εἰς τήν περίφημον Βασιλικήν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῆς Βενετίας. Τό Ἱερό σκήνωμα καί τό Τιμιο Εὐλο ἐτέθησαν εἰς προσκύνημα εἰς τόν Ἱερό Ναόν τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, τοῦ ὁμο-

νύμου Δήμου τῆς Ἀττικῆς, ἀπό 14ης Μαΐου ἕως 15ης Ἰουνίου.

Ἡ ὑποδοχή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου ἐγινε μέ κάθε ἐπισημότητα, ἀφοῦ αὐτό ἐτοποθετήθη εἰς κιλλίβαντα πυροβόλου ὄπλου, καί μετεφέρθη ἐν πομπῇ εἰς τόν Ἱερό Ναό τῆς Ἀγίας Βαρβάρας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ παρέστη εἰς τήν ὑποδοχήν, μετά πλήθους Κληρικῶν καί λαϊκῶν καί τήν παρουσίαν ἐκπροσώπων Πολιτικῶν καί Πολιτειακῶν Θεσμῶν, καί μέ τήν λίαν τιμητικήν παρουσίαν τοῦ πρώτου τῇ τάξει Ἑλληνοῦ Πολίτου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλόπουλου.

Καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς παραμονῆς τοῦ Ἱεροῦ σκηνώματος εἰς τήν Ἀθήνα, τελοῦνταν πρωινές καί ἀπογευματινές Ἀκολουθίες καί Ἱερές Ἀγρυπνίες.

Μάλιστα, κατά τήν Δευτέραν 12ην Ἰουνίου 2017 καί ὥρα 9μ.μ. - 01:00 π.μ., ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, ὅπου καί τά Ἱερά Λείψανα τῆς Ἀγίας Ἑλένης, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Κατά τήν Ἱερά Ἀγρυπνία τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σε-

βασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ. Εἰς τήν Ἀγρυπνίαν μετεῖχαν καί πιστοί ἀπό τήν Τρίπολι, ἐνῶ συλλειτουργήσαν καί Κληρικοί τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ Ἀγία Ἑλένη ἐγεννήθη τό 248 ἤ τό 249 μ.Χ. εἰς τό Δρέπανον (σημερινή Γιάλοβα) τῆς Βιθυνίας. Ἀργότερα, ὁ υἱός της Μέγας Κωνσταντῖνος μετονόμασε τό Δρέπανο εἰς Ἑλενόπολιν (ἤ Ἑλενούπολιν), διά νά τιμήσει τήν μητέρα του.

Ἡ Ἑλένη ἦταν ταπεινῆς καταγωγῆς καί ὁ πατέρας της ἦταν ξενοδόχος. Ὁ Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων ἀποκαλεῖ τήν Ἑλένη «stabularia», δηλαδή μία γυναικα ἡ ὁποία ἐργαζόταν εἰς πανδοχεῖον. Ὁ Εὐσέβιος Καισαρείας μιᾶ διά τήν ἀπό τῆς παιδικῆς της ἡλικίας ἐνασχόλησιν μέ τή μελέτην τοῦ Εὐαγγελίου καί τά διδάγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθῶς καί τόν ἐντιμον βίον της.

Εἰς τό πανδοχεῖον τοῦ πατρὸς της, τήν ἐγνώρισε ὁ νεαρός τότε Ἰλλύριος ἀξιωματικός Κωνσταντῖνος Χλωρός καί τήν ἐρωτεύτηκε. Τό 270 μ.Χ. παντρεύτηκαν καί περίπου τό ἔτος 274, εἰς τή Ναῖσσόν τῆς Μοισίας (σημερινή Νίσσα τῆς Σερβίας), ἡ Ἑλένη ἔφερε εἰς τόν κόσμον τόν Μέγα Κωνσταντῖνο. Ὄταν ὁ Κωνσταντῖνος Χλωρός ἀνεκηρύχθη αὐτοκράτορας δέν μπορούσε

νά ἔχει ὥς σύζυγον κάποιαν ταπεινῆς καταγωγῆς. Ἐπειτα ἀπό 23 ἔτη ἡ Ἑλένη ἀναγκάστηκε νά χωρίσει τόν σύζυγό της καί νά παραμείνουν μαζί μέ τόν υἱό της Κωνσταντῖνο ὁμηροί τοῦ Διοκλητιανοῦ καί ἀργότερα τοῦ Γαλερίου εἰς τήν Νικομήδεια.

Ὅταν τό 306 μ.Χ. ὁ Κωνσταντῖνος, μετά τόν θάνατο τοῦ πατρός του, ἀνακηρύσσεται ἀπό τούς στρατιῶτες στό Γιόρκ τῆς Μ. Βρετανίας Καίσαρας, καλεῖ τήν μητέρα του κοντά του. Ἐτσι, ἡ Ἑλένη εὐρίσκεται κοντά εἰς τόν υἱόν της εἰς τούς Τρεβήρους (σημερινή Trier τῆς Γερμανίας) καί τήν Ρώμη. Ἐξῆσε ἀπό κοντά ὅλη τήν πορεία τοῦ Κωνσταντίνου (Καίσαρας, Αὐγουστος, Αὐτοκράτορας). Τό 324, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος τῆς εἶχε ἀπονεύμει τόν τίτλο τῆς Nobilissima Femina καί ἔκοψε νομίσματα μέ τήν μορφή της. Μετά τό 324 τήν ὀνόμασε Αὐγοῦστα. Ἀκόμη, εἰς τόν Φόρον τῆς Κωνσταντινούπολης, εἶχαν ὑψωθεῖ οἱ στήλες «Κωνσταντίνου καί Ἑλένης». Ἐπίσης, ὁ Κωνσταντῖνος παρεχώρησε εἰς τήν μητέρα του τό ἀνάκτορο τοῦ Σεσσορίου τοῦ Λατεράνοῦ, ὅπου ἔκτισε καί Ναό. Ἐκεῖ ἡ Ἑλένη ζοῦσε μία διακριτική ζωή, ἀφιερωμένη εἰς φιλανθρωπικά ἔργα καί τήν διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ὑπέδειξε μάλιστα πρός τόν υἱόν της τήν ἰδρυσιν δημοσίων

πτωχοκομείων, νοσοκομείων καί ὀρφανοτροφείων.

Πρός τό τέλος τοῦ 326 μ.Χ. ἀνεχώρησε γιά τά Ἱεροσόλυμα μέ σκοπό τήν ἀνεύρεσιν καί ἀνάδειξιν ὅλων ὅσων σχετίζονταν μέ τήν ἐπί γῆς παρουσίαν τοῦ Θεανθρώπου. Ἐκεῖ, ἡ Ἑλένη διεξήγαγε μεγάλες ἀνασκαφές, κατὰ τίς ὁποῖες εὐρέθησαν οἱ τόποι τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Εἰς τά μέρη ἐκεῖνα ἡ Ἑλένη ἀνήγειρε μέ αὐτοκρατορικές χορηγίες τούς μεγαλοπρεπεῖς Ναούς τῆς Γεννήσεως (Βηθλέμ) καί τῆς Ἀναστάσεως (λόφος τοῦ Γολγοθᾶ), οἱ ὁποῖοι μέχρι σήμερον ἀποτελοῦν τά σημαντικότερα μνημεῖα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐπίσης, ἡ Ἑλένη ἦταν ἐκείνη πού ἀνέσκαψε καί ἀνεῦρε τόν Τίμιον Σταυρόν τοῦ Κυρίου μας.

Μετά τά Ἱεροσόλυμα, ἡ Ἑλένη ἐγκατεστάθη εἰς τήν Νικομήδειαν. Ἐκεῖ ἀπεβίωσε εἰς ἡλικία 80 ἐτῶν ἔχοντας κατὰ τήν στιγμὴν ἐκείνην τόν υἱόν της Κωνσταντῖνον κοντά της, εἰς τά τέλη τοῦ 328 ἢ ἀρχές τοῦ 329. Ἐτάφη μέ βασιλικές τιμές εἰς τήν Ρώμη, εἰς τό μαυσωλεῖον τῆς ὁδοῦ Λαβικάνας. Ἀργότερα, τό σῶμα της μετεφέρθη εἰς τίς κατακόμβες Πέτρου καί Μαρκελλίνου. Ἡ ἀρχικὴ πορφυρὴ σαρκοφάγος πού περιεῖχε τό σκήνωμά της, σήμερον εὐρίσκεται ἐντός τοῦ Μουσείου τοῦ Βατικανοῦ.

Καταγωγή καί Προσωπικότητα τοῦ Ναυάρχου Ἀνδρέα Μιαούλη

Δρ. Στυλιανός Χαρ. Πολίτη, Ἀντιναύαρχος ἐ.ἀ.

«Προωρισμένος φαίνεται παρά τῆς θείας Προνοίας καί προικισμένος μέ ὅλα τά προτερήματα τοῦ Ναυάρχου διότι σῶμα μέν εἶχε γιγάντιον, πρόσωπον σοβαρόν καί σκεπτικόν, νοῦν στρατηγικόν, φωνήν δέ καί γενναιότητα λέοντος».

Μέ αὐτά τά λόγια πού ἐπιβεβαιώνονται ἀπό τήν Ἱστορία, περιγράφει ὁ Γεώργιος Γαζής τό Ναύαρχο Ἀνδρέα Μιαούλη. Εἶναι ὁ Ναύαρχος πού δέν νικήθηκε ποτέ! Ἠγήθηκε ἐνός Στόλου μέ πλοῖα διαφόρων ιδιοκτησιῶν καί κυβερνήτες ἐμποροπλοιάρχους. Μέ αὐτά κατανανυμάχησε τοὺς δύο ἄρτια συγκροτημένους Πολεμικούς Στόλους τῶν Τούρκων καί τῶν Αἰγυπτίων. Οἱ ἐχθρικές ἀπώλειες ἦταν σημαντικές. Περισσότερα ἀπό ἑκατόν πενήντα εἶναι τά ναυάγια μικρῶν καί μεγάλων πλοίων, ἐνῶ μεταξύ αὐτῶν βρίσκονται καί τέσσερις Ναυαρχίδες! Πολλά εἶναι ἐπίσης καί τά ἐχθρικά πλοῖα πού αἰχμαλωτίσθηκαν. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ Ἕλληνες δέν εἶχαν καμία ἀπώλεια μάχιμου πλοίου, ἐκτός ἀπό τά πυρπολικά πού καταστράφηκαν ἐκτελώντας τήν ἀποστολή τους καί ἐνός πλοίου πού ἀνατινάχθηκε στόν ὄρμο Βοιῶν παρά τή Νεάπολη Λακωνίας ἀπό ἀτύχημα.

Ὁ George Cochrane στό βιβλίο του Wanderings in Greece τό 1837 περιγράφει χαρακτηριστικά τόν Ἐθνικό μας ἥρωα: «Ἡ ὄψη του ἦταν ἀνοικτή καί ἀξιοπρεπής

καί τόσο ἡρεμῇ πού ἐμοιάζε μέ βράχο τόν ὁποῖο τίποτα δέν μποροῦσε νά μετακινήσει». Ἀναμφίβολα ὁ γενναῖος Ναύαρχος τοῦ 1821 εἶχε σπάνια προσόντα ἀλλά εἶχε καί κάποια σοβαρά ἐλαττώματα μέ πρῶτο τήν ὑπερβολική ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό του καί τό πείσμα του, γεγονός πού μᾶς τό ἐπισημαίνει ὁ συμπολεμιστής του Ἀνάργυρος Ἀνδρέου Χατζηαναργύρου, ὁ ὁποῖος διηγεῖται τήν προσάραξη καί τή συντριβή σέ ὕφαλο ἐνός πλοίου του καθαρά ἀπό πείσμα. Δέν μποροῦσε νά δεχθεῖ ὅτι κάποιος ἄλλος ἤξερε καλύτερα ἀπ' αὐτόν τά νερά τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδείρων ἔστω κι ἂν αὐτός ἦταν ἓνας ἐμπειρος γέροντας ναυτικός. Τό δεύτερο ἀπό τά ἐλαττώματά του ἦταν ὅτι παρασυρόταν ἀπό τά πάθη του. Αὐτό τόν ὀδήγησε στήν ἀνταρσία τοῦ Πόρου τόν Ἰούλιο τοῦ 1831 καί στήν προσπάθειά του νά καύσει τό Στόλο τοῦ νεοσύστατου τότε Κράτους μας. Χαρακτηριστικό ἐπίσης τῆς προσωπικότητάς ἀλλά καί τοῦ χαρακτήρα τοῦ Μιαούλη εἶναι ὁ διάλογός του μέ τόν Ἀγγλο Ναύαρχο Νέλσωνα τό 1802, πολλά χρόνια πρίν τήν ἐκρηξη τῆς

Ἐπαναστάσεως, ὅταν συνελήφθη μέ τό πλοῖο του ἐνῶ διασποῦσε τόν ἀποκλεισμό τῆς Γαλλίας ἀπό τούς Ἀγγλους. Ὁ Νέλσων τόν ρώτησε ἂν εἶναι Ἕλληνας καί ἂν γνωρίζει ὅτι αὐτός διενεργεῖ θαλάσσιο ἀποκλεισμό στήν περιοχή. Ὁ Μιαούλης ἀπάντησε καταφατικά. Ὁ Ἀγγλος Ναύαρχος τόν ρώτησε τότε τό τί θά ἔκανε αὐτός ἂν οἱ ρόλοι ἦταν ἀντίστροφοι, δηλαδή ἂν ὁ Μιαούλης ἦταν ὁ Διοικητής τῆς Δυνάμεως πού ἐκτελοῦσε τόν ἀποκλεισμό καί ὁ Νέλσωνας αὐτός πού ἀποπειράτο νά τόν διασπάσει. Χωρίς δισταγμό ὁ Μιαούλης ἀπάντησε: «Θά σέ κρεμοῦσα ἀπ' τό λαιμό, στό πινό τῆς μαϊστρας, Ναύαρχέ μου!». Ἐκπληκτος ἀπό τήν ἀπάντησιν ὁ Νέλσων τόν ἄφησε ἐλεύθερο ἐνῶ καταδίκασε δύο ἄλλους Πλοιάρχους πού εἶχε συλλάβει. Λέγεται μάλιστα ὅτι βλέποντάς τον νά φεύγει ἐλεύθερος, «μεγάλα περί αὐτοῦ προοιωνιζόμενος», εἶχε πεῖ προφητικά: «Αὐτός ὁ ναυτικός θά γίνει κάτι πολύ σημαντικό γιά τήν Ἑλλάδα!». Ὅπως καί ἔγινε! Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νά ἐπισημάνουμε τή μεγάλη εὐαισθησία ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπαναστάσεως σέ θέματα ἐφαρμογῆς τοῦ δικαίου τῶν ἐνόπλων συγκρούσεων. Ἐνδεικτικά θά ἀναφέρουμε ὅτι ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἐπαναστάσεως ἀρχισαν νά ἐκδίδονται ἔγγραφες συστάσεις διακηρύξεις καί ὑποδείξεις. Ἐκδόθηκαν καί ὁδηγίες γιά τήν ἐφαρμογή κανόνων νηοψίας, πού εἶναι κατὰ πολύ ἐπεικέστεροι ἀκόμα καί τῶν σημερινῶν. Τούς βρίσκουμε στόν VII τόμο τῶν Ἀρχείων τῆς

Ἰδρας, μέ ἡμερομηνία 19 Ἀπριλίου 1821. Ἐκτός αὐτῶν ἐκδόθηκαν στό Ναύπλιο τά «Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν τοῦ Κυρίου Βαττέλου περί Δικαίου τῶν Ἐθνῶν», καθῶς καί ἄλλα κείμενα γιά νά μήν «ἀναφανῇ τό Ἑλληνικόν ἔθνος λαίμαργον, καθῶς διακυρύττεται ἀπό τούς ἐχθρούς του...».

Ἡ θρησκευτικότητα εἶναι κοινὸ γνώρισμα πού ἔχουν ὅλοι οἱ ναυτικοί σέ ὅλες τίς ἐποχές, παρὰ τόν ἄσωτο βίο τους. Γι' αὐτό ἀναφερόμενοι στήν προσωπικότητα τοῦ Μιαούλη θά ἦταν παράληψη νά μήν γίνει λόγος γιά τή θρησκευτικότητά του. Ὁ Ἰταλὸς συγγραφέας Pierviviano Zecchini πού συγκρίνει καί παραλληλίζει τόν G. Garibaldi μέ τόν Ἀ. Μιαούλη, πού τόν εἶχε γνωρίσει στήν Ἰδρα, μᾶς δίνει σχετικές πληροφορίες. Τακτικά προσευχόταν καί ταπεινά προσκυνοῦσε τίς εἰκόνες «σάν νά ἦταν παιδάκι». Στό σπίτι του ἀλλά καί στό πλοῖο του πάντα ὑπῆρχε ἀναμμένο ἓνα καντηλάκι μπροστά στά εἰκονίσματα. Ἡ περιγραφή πρέπει νά εἶναι ἀπόλυτα ἀκριβής. Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι προερχόταν ἀπὸ θρησκευόμενη οἰκογένεια καί ὅτι ὁ πατέρας του μάλιστα εἶχε γίνει καλόγερος στή Μονή Πανορμίτη στή Σύμη. Εἶναι ἐπίσης γνωστό ἀπὸ τόν Yemeniz ὅτι τό ἦθος, ἡ εὐσέβεια καί γενικά ἡ Χριστιανοσύνη τοῦ Μιαούλη τόν εἶχαν ἀγιοποιήσει στήν συνείδηση τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων. Ἄν καί αὐτός βρισκόταν ἀκόμα στή ζωή, ὑπῆρχαν πλοῖα πού εἶχαν τήν εἰκόνα του ἀνάμεσα στά ἄλλα εἰκο-

νίσματα, δίπλα στους Ἁγίους!

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Μιαούλη καταγόταν ἀπὸ τὴν Εὐβοία καὶ τὸ ἀρχικὸ τῆς ὀνομα ἦταν Βώκου. Ὁ γνωστός Ναύαρχος τῆς Παλιγγενεσίας εἶναι ὁ πρῶτος πού ἀπὸ Βῶκος μετονομάσθηκε σέ Μιαούλης. Γιά τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἐπωνύμου ὑπάρχουν δύο ἐκδοχές. Σύμφωνα μέ τὴ πρώτη ὀνομάσθηκε ἔτσι ἐπειδὴ συνήθιζε νά δίνει στους ναῦτες του τὸ παράγγελμα «μία οὐλο», ὅταν ἤθελε αὐτοὶ νά τραβήξουν δυνατά κουπί. Σύμφωνα μέ τὴν ἄλλη ἀπὸ τὸ «μιαούλ», ἓνα πλοῖο πού εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ Τουρκοκρῆτες στή Χίο. Ἡ δεύτερη ἐκδοχὴ εἶναι πειστικότερη ἀφοῦ ὅλοι ὅσοι ἀσχολήθηκαν μέ τὴ βιογραφία του ἀναφέρονται σ' αὐτὴ τὴν ἀγορὰ πλοίου.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ὄνομα Βῶκος ὑπάρχουν δύο ἐκδοχές. Σύμφωνα μέ τὴ μία προέρχεται ἀπὸ τὸ δωρικὸ «βῶκος» πού σημαίνει βουκόλος δηλαδή βοσκὸς βοδιῶν καὶ ταυτίζεται μέ τὴν ἀρχικὴ ἀπασχόληση αὐτῆς τῆς οἰκογένειας, ἐνῶ ἡ ἄλλη ἐκδοχὴ, ὅχι καὶ τόσο πειστικὴ, θέλει νά προέρχεται ἀπὸ ὁμόηχο πονητιακὸ περιπαικτικὸ παρατσούκλι. Ἡ οἰκογένεια Βώκου διέμενε στὴ Σέτα μία ὄρεινὴ περιοχὴ στίς νότιες πλαγιές τοῦ Ξηροβουνίου. Ἐκεῖ εἶχε καταφύγει μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ νησιοῦ ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸν Ἰούλιο τοῦ 1470. Στὴ συνέχεια ἡ οἰκογένεια κατέβηκε στὰ Φύλλα, σέ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴ Χαλκίδα καὶ κατοίκησε σέ μία περιοχὴ πού ὀνομάσθηκε Βωκέϊκα. Ἐκεῖ ἀπὸ κτηνοτρόφοι ἐγιναν ναυτι-

κοί. Τὴ δεκαετία τοῦ 1650 ἢ τοῦ 1660 μετοίκησαν στὴν Ὑδρα χωρὶς ἀσφαλῶς νά χάσουν τὴν ἐπαφὴ μέ τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τους. Σάν αἰτία τῆς φυγῆς τῶν Βῶκων ἀναφέρεται ἡ γνωστὴ ἱστορία μέ τὸ φόνο τοῦ Χασναντάραγα Γκεζαῖρ Μπέη πού ἦταν προύχοντας τῆς περιοχῆς τοῦ Ληλαντίου καὶ εἶχε ἀτιμάσει μία Ἑλληνίδα.

Ἐνῶ ὁμως γιὰ τὸν τόπο καταγωγῆς τοῦ Ἀνδρέα Μιαούλη δὲν ὑπάρχει καμμία διαφωνία ὅτι εἶναι ἡ Εὐβοία, οὔτε γιὰ τὸ ἔτος γεννήσεώς του πού εἶναι τὸ 1769 στίς 20 Μαΐου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπο τῆς γεννήσεώς του μερικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι γεννήθηκε στὴν Ὑδρα καὶ ἄλλοι στὰ Φύλλα τῆς Εὐβοίας. Ὑποστηρικτῆς τῆς πρώτης ἀπόψεως ὁ Ναύαρχος Δ. Λισμάνης, πού ἐπικαλεῖται διάφορες πηγές καὶ κυρίως τὰ Ἀρχεῖα τῆς νήσου Ὑδρας ὅπου ἀναγράφονται οἱ Βῶκοι σάν μία οἰκογένεια εὐπατρίδων τοῦ νησιοῦ πολλὰ χρόνια πρὶν τὴν Ἐπανάσταση. Ἐπίσης ἐπικαλεῖται καὶ μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀνδρέα Μιαούλη πρὸς τὸν Ἰωάννη Καποδίστρια ὅπου ἀναφερόμενος στὴν Εὐβοία λέγει «Αὐτῆς, ὡς οὔσης γῆς τῆς γεννήσεως τῶν πατέρων μου, λογίζομαι πατριώτης», δηλαδή δὲν τὴν ἀποκαλεῖ γενέτειρά του ἀλλὰ τόπο τῆς καταγωγῆς του.

Ἄς δοῦμε ὁμως καὶ τὴν ἄλλη πλευρά. Κατ' ἀρχάς ὑπάρχει μία ἐπιστολὴ τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀντρέα Μιαούλη ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου πρὸς τὴ δημογεροντία τῆς Εὐβοίας στίς 16 Ἰουλίου 1829 ὅπου ἀναφερόμενος ἀσφαλῶς στὰ

Φύλλα γράφει: «Εὐγνωμονῶ διά τήν ὁποίαν δεικνύει πρὸς ἐμέ δι-
άδωσιν ἢ ἰδιαιτέρα μου αὕτη Πα-
τρίς». Σύμφωνα ἐπίσης καί μέ
τήν τοπική παράδοση ὁ Ἀνδρέας
Βῶκος μετέπειτα Μιαούλης γεννή-
θηκε στό σπίτι πού ἔκτισε ὁ πατέ-
ρας του Δημήτριος πίσω ἀπό τήν
ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἐλεούσης στά
Φύλλα τῆς Εὐβοίας. Τό 1952 τό
ἐπισκέφθηκε ἡ ἐπιμελητής ἀρχαι-
οτήτων Εὐβοίας Ἰωάννα Κωνστα-
ντίνου. Ἡ τότε ἰδιοκτίτρια τοῦ
σπιτιοῦ Ἀ. Ρηγγίνα ἐπιβεβαίωσε ὅτι
αὐτό εἶναι τό σπίτι τοῦ ἥρωα καί
παρέδωσε στήν ἀρχαιολόγο ἀπο-
δεικτικά ἔγγραφα. Ὁ συγγραφέας
Ἑμμανουήλ Δ. Σαγκριώτης ἐπίσης
βασιζόμενος σέ μαρτυρίες παλαιῶν
κατοίκων ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Ἀνδρέ-
ας Μιαούλης μεγάλωσε στά Φύλ-
λα τῆς Εὐβοίας. Τέλος ἀναφέρουν
τά Φύλλα τῆς Εὐβοίας σάν γενέτει-
ρα τοῦ Μιαούλη ὁ Κωνσταντῖνος
Γουναρόπουλος καθὼς καί τό Γερ-
μανικό Ἑγκυκλοπαιδικό λεξικό
BROCKHAUS.

Σήμερα, ὅστερα ἀπό τόσα χρό-
νια, εἶναι δύσκολο νά ἀποδείξουμε
τήν ὀρθότητα τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης
ἐκδοχῆς. Εἶναι γεγονός ὅμως ὅτι ὁ
Μιαούλης φαίνεται στενά συνδεде-
μένος μέ τά Φύλλα τῆς Εὐβοίας.
Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νά λά-
βουμε σοβαρά ὑπόψη ἕνα σημαντι-
κό στοιχεῖο. Τίς δύο τοποθεσίες, τά
Φύλλα τῆς Εὐβοίας καί τήν Ὑδρα
δέν τίς χωρίζουν δύσβατα βουνά,
ἀπέραντοι κάμποι, ἀπόκρημνες χα-
ράδρες καί ἀδιαπέραστα ποτάμια.
Ἀντίθετα τίς ἐνώνει ἡ θάλασσα!
Ἡ ἐπικοινωνία μεταξύ δύο πα-

ραδαλασσίων τόπων ἦταν πάντα
πολύ εὐκολότερη ἀπό τήν ἀντί-
στοιχη μεταξύ δύο ἡπειρωτικῶν.
Αὐτό ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει ἀκό-
μα καί σήμερα παρά τήν ἐξέλιξη
τοῦ ὁδικοῦ δικτύου καί τῶν μέσων
μεταφορᾶς.

Πῶς μεγάλωσε ὁμως ὁ Μιαούλης,
αὐτό τό Ἑλληνόπουλο πού ἔμελλε
νά γίνει ἕνας τόσο σημαντικό
πρόσωπο τῆς Ἱστορίας μας; Ἐκεῖνα
τά χρόνια τά παιδάκια μπαρκάρα-
νε ἀπό τήν ἡλικία τῶν ἐπτά χρό-
νων σέ πλοῖα ὅπου ὑπηρετοῦσαν
συγγενεῖς τους. Ἀρχίζαν ἀμέσως
τή ναυτική τους ἐκπαίδευση ἐργα-
ζόμενοι ἀρχικά ὡς ναυτόπαιδες
δηλαδή μοῦτσοι. Ἐτσι ἀσφαλῶς
ξεκίνησε τή ναυτική του καριέρα
καί ὁ Ἀνδρέας Βῶκος, αὐτός πού
θά γινόταν μία μέρα ὁ Νέλσων τῆς
Ἑλλάδος καί ἕνας ἀπό τοὺς ἐνδο-
ξότερους Ναυάρχους τοῦ Κόσμου.
Στά πρῶτα μαθήματα τῶν ναυτο-
παίδων δέν συμπεριλαμβανόταν
ἡ ὀνοματολογία τοῦ σκάφους καί
τῆς ἐξαρτίας του γιατί αὐτά ὅλα
τά ἤξεραν ἤδη ἀπό τά παιχνίδια
τους στή νηπιακή ἡλικία. Ἀρχίζαν
κατ' εὐθείαν νά μαθαίνουν γιά
τοὺς ἀνέμους, τά ρεύματα καί νά
ἀναγνωρίζουν τίς ἀκτές. Μεγάλω-
ναν μέσα σέ ἕνα πνεῦμα αὐστηρῆς
ναυτικῆς πειθαρχίας σκαρφαλώ-
νοντας στά ξάρτια γιά νά ἀραιώ-
νουν στοὺς πασαδούρους καί νά
φαλιδώνουν τά πανιά. Φρόντιζαν
σχολαστικά τήν καθαριότητα στό
πλοῖο, εὐδέτιζαν τοὺς κάβους καί
γενικά ἔκαναν ὅλες τίς δουλειές
τῆς κουβέρτας. Ὅσο μεγαλύτερος
στήν ἱεραρχία τοῦ πλοίου ἦταν ὁ

πατέρας, τόσο πιο σκληρή ήταν η εκπαίδευση του παιδιού του. Είδι- κά αν ήταν ο γιός του Καπετάνιου που έπρεπε να δείξει από νωρίς τις ικανότητές του για να είναι σίγου- ρος ο πατέρας του ότι θα μπορέσει να τον διαδεχθεί. Στο τραπέζι αυτά τα παιδιά έτρωγαν τελευταία, γιατί υπηρετούσαν τους άλλους στη δι- άρκεια της συσιτείας τους. Τό φα- γητό στο πλοίο ήταν φτωχικό και μονότονο. Όσπρια, ρύζι, γαλέτα, έλιές, σκόρδα, κρεμμύδια, ψάρι πα- στό, σπάνια κρέας και λίγο κρασά- κι. Γράμματα δεν μάθαιναν. Μόνο ο σκριβάνος δηλαδή ο γραμματι- κός του πλοίου ήξερε να γράφει και να διαβάζει.

Ο Ανδρέας Μιαούλης από έφη- βος έδειξε τις καταπληκτικές του ικανότητες. Σέ ηλικία μόνο δεκα- έξι ετών ήταν ένας επιτυχημένος Πλοίαρχος! Στη διάρκεια των Να- πολεόντειων Πολέμων διέσπασε πολλές φορές το ναυτικό αποκλει- σμό των Άγγλων. Μέ τα μεγάλα κέρδη των ριψοκίνδυνων επιχειρή- σεών του αγόρασε δικά του πλοία και με τη συχνή αναμέτρησή του με τους πειρατές απέκτησε πολε- μική εμπειρία. Αυτή η πείρα και η γενναιότητά του τον καδιέρωσαν αναμφισβήτητο αρχηγό του Στό- λου μας τό 1821. Ποιός δεν τον θαύμασε στη ναυμαχία της Πά- τρας στις 20 Φεβρουαρίου 1822, έξω από τις Σπέτσες στις 8 Σεπτεμ- βρίου 1822, στα Ψαρά στις 3 Ιου- λίου 1824, στο Γέροντα στις 29 Αυγούστου 1824, στο λιμάνι της Μεθώνης στις 30 Απριλίου 1825 και στη συνέχεια στον ανεφοδια-

σμό του πολιορκημένου Μεσολογ- γίου. Τά κατορθώματά του δεν μπορούν να περιγραφούν με λίγα λόγια! Ήταν όμως και ένας ανώτε- ρος άνθρωπος. Σημαντικό δείγμα ήταν τό γεγονός ότι δέχθηκε την απόφαση της Γ' Εθνικής Συνελεύ- σεως της Τροιζήνας τό Μάρτιο του 1827, ή οποία τον καταργούσε από Ναύαρχο Αρχηγό του Στόλου και ανέθετε αυτά τά καθήκοντα στον Άγγλο φιλέλληνα λόρδο Τόμας Κό- χραν. Και όχι μόνο αυτό! Συνέχισε να πολεμάει κάτω από τις διαταγές του νέου Στόλαρχου σάν Πλοίαρ- χος της Φρεγάτας ΕΛΛΑΣ. Ο Ίωάν- νης Καποδίστριας τον επανέφερε στη θέση του Αρχηγού του Στόλου και τον Αύγουστο του 1829 τον δι- όρισε μέλος στη Γερουσία.

Μελανό σημείο στην ιστορία του Μιαούλη είναι τό κίνημα του Πόρου, όταν τον Ιούλιο του 1831 επικεφαλής εκατόν πενήντα Ύδραι- ων επιτέθηκε στον Πόρο όπου κα- τέλαβε τό Ναύσταθμο τά Πλοία και τό Φρούριο. Ο Ρωσικός Στόλος μετά από αίτημα του Καποδίστρια, έπλευσε στον Πόρο και τον πολιορ- κησε. Από τά Ρωσικά πυρά ανατι- νάχθηκε ή Κορβέττα ΣΠΕΤΣΑΙ και στη συνέχεια καταλήφθηκε από τούς Ρώσους άλλη μία κορβέτα. Ο Μιαούλης τότε κυριευμένος από έξαλλο όργή πυρπόλησε τη Φρεγά- τα ΕΛΛΑΣ, τό ωραιότερο και πιο αξιόμαχο καράβι μας. Η φωτιά με- ταδόθηκε και στην Κορβέττα ΥΔΡΑ που και αυτή καταστράφηκε όλο- σχερως. Καταστράφηκαν επίσης και δύο άλλα πλοία που πυρπολή- θηκαν από τούς κινηματίες στον

ὄρμο Ἀλμυροῦ τῆς Λακωνίας.

Ὅσο μεγάλο καί ἂν ἦταν αὐτό τό κακό, δέν θά μπορούσε ποτέ νά ἐπισκιάσει τά ἄπειρα καλά πού εἶχε προσφέρει ὁ Μιαούλης μέ τόση αὐταπάρνηση στό Ἔθνος. Γι' αὐτό ὁ Βασιλιάς Ὅθων τόν διόρισε Ἀρχηγό τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, Γενικό Ἐπιθεωρητή τοῦ Στόλου καί τό 1834 Σύμβουλο τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ὑγεία του ὁμως ἦταν κλονισμένη. Τά πολλά χρόνια στή θάλασσα μέ τίς πιό ἀντίξοες συνθήκες εἶχαν φθείρει τό σῶμα του. Ἡ ἀρρώστια τόν ἔριξε στό κρεβάτι. Συχνά τόν ἐπισκεπτόταν ὁ Βασιλιάς Ὅθων. Σέ μία ἀπό τίς ἐπισκέψεις του ὁ Βασιλιάς ἔφερε μαζί του καί τοῦ ἀπένειμε τό Μεγαλόσταυρο τοῦ Σωτήρος. Ὁ Μιαούλης ὁμως εἶχε καταλάβει τό τέλος του καί ἀντιμετώπιζε τό θάνατο ἀγέρωχος σάν ἥρωας καί ἥρεμος σάν καλός Χριστιανός. Ἀπευθυνόμενος στόν Ὅθωνα στήν τελευταία του ἐπίσκεψη τοῦ εἶχε πει: «Δέν μέ μένει πλέον εἰμή ὀλίγαι στιγμαὶ ζωῆς. Βλέπω τόν θάνατον ἔμπροσθέν μου, ἀλλά τόν βλέπω μέ πλήρη ἀταραξίαν ψυχῆς καί ἀποχαιρετῶ τόν κόσμον εὐχαριστημένος. Ὅσα ἐπιθυμοῦσα εἰς τήν ζωήν μου τά ἀπῆλυσα... Ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀσφαλίσθη διὰ πάντα, δέν μέ μένει πλέον νά ἐπιθυμήσω τίποτε εἰς τήν ζωήν...». Νωρίς τό ἀπόγευμα τῆς 11ης Ἰουνίου 1835 ὁ Ναύαρχος τῆς Παλιγγενεσίας κάλεσε δίπλα του τά παιδιά του καί ὅλους τούς συγγενεῖς του. Τούς ἀποχαιρέτησε καί ἀφοῦ μετάλαβε εὐλαβικά, ἄφησε ἥρεμα τή ψυχή του νά ἐπιστρέψει

στό Δημιουργό «μέ τήν αὐτήν ἀταραξίαν, μέ τήν ὁποίαν ἐφύλαπτεν ἄλλοτε τήν ἀρχήν, καμμιᾶς ναυμαχίας... Ἰσως διότι ἔδωσε πλέον τās ἐλπίδας του εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐκεῖ ὅπου δέν φθάνει τό βροτολογόν δρέπανον τοῦ θανάτου! Ἰσως διότι ἦτον βέβαιος νά ἀναζητήσει εἰς τά Ἠλύσια πεδία τῆς αἰωνιότητος ἐκεῖ ὅπου εὐφραίνονται ὅλοι οἱ δαφνοστεφεῖς μάρτυρες τῆς Πίστεως καί τῆς Ἐλευθερίας!».

Στίς 13 Ἰουνίου Ἀξιωματικοί τοῦ Ναυτικοῦ, σήκωσαν τό φέρετρο μέ τή σωρό τοῦ γενναίου Ναύαρχου καί τό τοποθέτησαν σέ πενθησκηπὴ ἄμαξα πού τήν ἔσερναν τέσσερα μαῦρα ἄλογα ἐνδεδυμένα ἐπίσης στά μαῦρα. Μέ τή συνοδεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μελῶν τῆς οἰκογενείας του, μέ τίς Στρατιωτικές καί Πολιτικές Ἀρχές, μέ ξένους Διπλωμάτες, μέ Ναυτικά Ἀγῆματα καί μέ πλῆθος λαοῦ ξεκίνησε ἡ νεκρική πομπή γιά τό Ναό τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὅπου ἐψάλλει ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία. Τήν ἐπόμενη μέρα ἡ ἴδια πομπή ἐνισχυμένη μέ ἔξι πυροβόλα καί ἱππικό μετέφερε τή σωρό στό λιμένα τοῦ Πειραιᾶ, ὅπου εἶχαν καταπλεύσει πολεμικά πλοῖα γιά νά ἀποδώσουν τιμές. Ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης πού ἐλευθέρωσε τοὺς Ἑλληνες ἀπό τοὺς Τούρκους ἐτάφη δίπλα στό Θεμιστοκλῆ πού πολλοὺς αἰῶνες πρὶν μᾶς εἶχε γλιτώσει ἀπὸ τοὺς Πέρσες. Ἡ στιγμή τῆς ταφῆς του χαιρετήθηκε μέ ὁμοβροντίες ἀπὸ τὰ πυροβόλα τῶν πλοίων καί ἀπὸ τίς πυροβολαρχίες ξηρᾶς.

Χ Ρ Θ Η Ι Κ Α

Τό Πάσχα πέρασε αλλά παραμένει ὁ ἀπόηχος τῆς θρησκευτικῆς κατάνυξης, τῆς Λειτουργικῆς λαμπρότητος καί τῆς ὀλοπρόθυμης συμμετοχῆς τοῦ Λαοῦ μας εἰς τόν ἑορτασμόν τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ καί οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἐπαρχίας μας κατέβαλαν δυνατές προσπάθειες ὥστε νά μὴν ὑπάρξουν λειτουργικά κενά σέ καμμία Ἑνορία τῆς Μητροπόλεώς μας. Στίς σελίδες πού ἀκολουθοῦν παρουσιάζουμε τά σημαντικότερα γεγονότα τῆς περιόδου τήν ὁποία καλύπτει ἡ παροῦσα ἔκδοσις τοῦ Περιδικοῦ μας.

Κυριακή 2α Ἀπριλίου 2017, Ἑ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν.

Κατά τήν ἡμέρα αὐτή, ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἐόρτασε ἕνα σημαντικό ἱστορικό γεγονός, καθοριστικό διά τήν ἐξέλιξιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος τοῦ Γένους μας ἀπό τόν Τουρκικό ζυγό. Πρόκειται διά τήν σύστασιν τοῦ πρώτου ἐπισήμου Στρατοπέδου τῶν Ἑλλήνων ὑπό τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη εἰς τό χωρίον Πάπαρι.

Ὅπως κάθε ἔτος, ἔτσι κι ἐφέ-

τος, ἐορτάστηκε μέ κάθε λαμπρότητα ἡ ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος μέ ἐπικέντρον τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Πάπαρι, μέ τήν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος μετά τῶν παρισταμένων Κληρικῶν, ἐτέλεσαν Ἱερό Μνημόσυνον ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων, ὡς καί τῶν Ὀπλαρχηγῶν καί λοιπῶν Ἀγωνιστῶν τῶν ὑπό τόν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην συγκροτηθέντων τό πρώτο Ἑλληνικό Στρατόπεδον εἰς τό χωρίον Πάπαρι.

Τῆς Θείας Λειτουργίας καί τοῦ Ἱεροῦ Μνημοσύνου ἀκολούθησε ἡ κατάθεσις στεφάνων ἀπό ἐκπροσώπους τῶν Πολιτικῶν, Ἀστυνομικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου μας, ἡ Ἐκφώνησις τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας καί ἡ παρουσίασις Παραδοσιακῶν χορῶν ἀπό τό χορευτικό τμήμα τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἀπανταχοῦ Παπαραίων.

ΛΙΕΥΣ

Τό απόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, μέ τή συμμετοχή πλήθους πιστῶν, ἔλαβε χώρα ἡ λήξις τῶν ὁμιλιῶν τῶν κατά Κυριακὴν Ἑσπερινῶν Κηρυγμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε θερμῶς τοὺς Ἱεροκήρυκες π. Θεόκλητο Ντούλια καί π. Ἰουστῖνο Τσαγγούρη, οἱ ὅποιοι ἐπιμελήθηκαν ἄριστα τό θεάρεστο ἔργο τοῦ θείου κηρύγματος, τοὺς συμμετέχοντας ἀκροατάς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί ὅλους ὅσοι συνήργησαν εἰς τήν ἀπρόσκοπτο τέλεσιν τῶν ἑσπερινῶν

ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί τοῦ θείου κηρύγματος.

☀ **Προσφορές Ἀγάπης πρὸς τό Φιλανθρωπικὸ Πρόγραμμα τῆς Μητροπόλεώς μας.** Ὡς γνωστόν, τὰ τελευταῖα χρόνια λειτουργεῖ μέ ἐντατικό ρυθμό τό Φιλανθρωπικόν Πρόγραμμα «**Τό Καλάδι τοῦ Πτωχοῦ Ἀδελφοῦ**», διὰ τοῦ ὁποίου πολλοὶ συνάνθρωποὶ μας λαμβάνουν ἐνίσχυσι εἰς τόν καθημερινόν τους ἀγῶνα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραίτητων. Τό Πρόγραμμα αὐτό ἐνισχύουν πολλοὶ ἄνθρωποι, ἀπλοὶ πολῖτες πού συνεισφέρουν ἀπὸ τό ὑστέρημά τους, ἀλλὰ καί Μονές τῆς Ἐπαρχίας μας, ὡς καί

διάφοροι Έπιχειρηματίες και Φιλανθρωπικοί Όργανισμοί της Έπαρχίας μας και της ύπολοίπου Ελλάδος.

Ίδιαιτέρως κατά την περίοδο προ της Έορτής του Πάσχα, οί χώροι ύποδοχής, φιλοξενίας και διανομής του έν λόγω Φιλανθρωπικού Προγράμματος γέμισαν άσφυκτικά από τίς προσφορές, σημάδι άλληλεγγύης και άγάπης πρός τον συνάνθρωπό μας, μέσω της τοπικής μας Έκκλησίας.

Εύχαριστούμε θερμά όλους όσοι έστήριξαν και στηρίζουν τό έν λόγω Φιλανθρωπικό Πρόγραμμα της Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας και εύχόμαστε όΰψιστος νά τούς χαρίζει δύναμη και ύγεια, ώστε νά συνεχίζουν επί μακρόν τίς φιλόανθρωπες δράσεις τους.

Εύχαριστούμε όλως ιδιαιτέρως
α) την Έερά Μονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μαλεβής, διά την προσφοράν ίκανής ποσότητας τροφίμων και λαδιού, β) την άνώνυμον έταιρεία ΑΛΦΕΙΟΣ ΡΟΔΙ ΑΕ, ή όποία έδρεύει στό Κολίρι Πύργου Ήλειας, ή όποία, κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού της Συμβουλίου, διέθεσε 504 φιάλες χυμού ροδιού των 250ml στά φιλοανθρωπικά Ίδρύματα της Έεράς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας, γ) την Όργάνωση «ΑΠΟΣΤΟΛΗ» της Έεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνων, διά την προσφοράν τροφίμων και ένδυμάτων, δ) την Έερά Μονήν Βατοπεδίου του Αγίου Όρους, διά την προσφοράν χιλίων κιλών κατεψυγμένων πουλερικών, ε) την Ένορία του

Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Λευκωσίας Κύπρου καί τό Φιλόπτωχο Ταμεῖο αὐτῆς, διά τήν προσφοράν χιλίων κιλῶν κατεψυγμένων πουλερικῶν, στ) τήν Ἱερά Μονήν Γοργοπηκόου Νεστάνης Μαντινείας, διά τήν προσφοράν πεντακοσίων κιλῶν πορτοκαλιῶν προερχόμενων ἐκ τῶν κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τό Κεφαλάρι τῆς Ἀργολίδος, ζ) τό Κέντρο Ξένων Γλωσσῶν LINGUA, τήν ὑπεύθυνόν του κ. Χριστίνα Μαργιόλα, τούς μαθητές τοῦ Φροντιστηρίου καί τούς γονεῖς αὐτῶν, διά τήν προσφοράν τροφίμων, καί η) τούς ἐνορίτες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βλαχοκερασιᾶς Ἀρχαδίας, διά τήν προσφοράν τροφίμων.

Ὅλα τά συγκεντρωθέντα τρόφιμα καί ἀγαθά μοιράστηκαν τήν Μεγάλη Τρίτη, 11η Ἀπριλίου 2017, εἰς τούς ὑπευθύνους τῶν Ἑνοριῶν τῆς Τριπόλεως, τῆς Κυνουρίας καί τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεώς μας καί ἀπό ἐκεῖ εἰς τούς ἐν ἀνάγκη ἀδελφούς μας.

 Τήν Δευτέρα, 3η Ἀπριλίου 2017, πραγματοποίησε Ἑθιμοτυπική ἐπίσκεψι ὁ Ὑποστράτηγος κ. Γεώργιος Μπουζάκης νέος Διοικητής Κέντρων τῆς Πελοποννήσου-IVης Μεραρχίας Πεζικοῦ, εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὅπου

εἶχε κατ' ἰδίαν συνάντησιν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Κατά τήν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως, ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας καί ὁ Ὑποστράτηγος κ. Γεώργιος Μπουζάκης ἀντήλλαξαν ἀπόψεις σχετικά μέ διάφορα φλέγοντα καί ἐπίκαιρα θέματα. Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τόν νέο Διοικητή Κέντρων τῆς Πελοποννήσου - τῆς IV Μεραρχίας Πεζικοῦ διά τήν εὐγενική ἐπίσκεψίν του, δίδοντας του ὡς εὐλογία καί ἀναμνηστικό δῶρο τήν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Παύλου, Πολιούχων Τριπόλεως, ὥστε νά τόν ἐνισχύουν εἰς τήν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

 Σάββατο 8η Ἀπριλίου 2017, Ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου. Τήν κοινήν τῶν πάντων ἀνάστασιν πρό τοῦ θείου Πάθους καί τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἀναστάσεως πιστοποιεῖ ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις τοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Λαμπρῶς πανηγύρισε κατά τήν ἡμέραν αὐτήν ἡ Ἑνορία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου εἰς τό χωρίον Νέα Μάκρη Μαντινείας.

 Κυριακή 9η Ἀπριλίου 2017, Κυριακή τῶν Βαΐων. Κατά τήν ἡμέρα αὐτή ἡ Ἐκκλησία μας μνεῖα ποιεῖ τῆς τοῦ Κυρί-

ου θριαμβευτικής εισόδου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὁ Χριστός μας πορεύεται πρὸς τὸ Πάθος, ἐνῶ πλῆθος κόσμου ζητωκραυγάζει καὶ ὑποδέχεται αὐτόν μέ κλάδους φοινίκων. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, φώναζαν, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἐνῶ Ἐκεῖνος πού εἶναι ὁ Βασιλεὺς πάσης τῆς κτίσεως δηλώνει τὸ μεγαλεῖο Του μέσα ἀπὸ τὴν ταπείνωσιν ἐπὶ πῶλον ὄνου. Τό ἴδιο πλῆθος, ὁ ἴδιος λαός, ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν θά ζητᾶ μετὰ μάνας τὴν σταύρωσίν Του.

Γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, ὅμως, ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἔχει ιδιαίτερη σημασία διότι ἄρχεται τὸ τοῦ Κυρίου Πάθος πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τὴν νίκην τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ἀμαρτίας, τὴν νίκην τοῦ ζῶντος ἐπὶ τοῦ θανάτου.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Τό Ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας χοροστάτησε τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Δευτέρας (τελουμένη τὸ ἔσπέρας τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων), γνωστὴ καὶ ὡς Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, εἰς τὸν Ἱερό Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Τριπόλεως.

 Δευτέρα 10ῃ Ἀπριλίου 2017, Μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα. Ὁ Νυμφίος κάθε χριστιανικῆς ψυχῆς ἔρχεται, κι ἔρχεται νά θυσιάσῃ ἐαυτὸν προκειμένου νά προσφέρῃ σωτηρία σὲ κάθε ἄνθρωπο πού θά πιστεῦσῃ εἰς Αὐτόν καὶ θά ἀγωνιστῇ νά μείνῃ κοντὰ Του.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει ὡς τύπον τοῦ θυσιασθέντος θεανθρώπου τὸν πάγκαλο Ἰωσήφ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ, ἐνῶ παραλλήλως μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου μέ τὴν ἄκαρπο συκιά.

Ὁ Ἰωσήφ ἦταν ὁ ἱσὸς υἱὸς τοῦ Ἰακώβ. Φθονήθηκε ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀδελφούς του, πετάχθηκε εἰς λάκκον, πωλήθηκε ὑπ' αὐτῶν εἰς ἄλλοφύλους, μετεφέρθη εἰς Αἴγυπτον, ἐσυκοφαντήθη διὰ τὴν σωφροσύνην του καὶ ἐκλησθη εἰς φυλακὴν, ἀλλ' ὅμως διὰ χάριτος Θεοῦ ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἔγινε κύριος πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ σιτοδότης παντός τοῦ λαοῦ.

Τό θαῦμα πάλι τῆς καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἐαυτῆς ἀκαρπίαν, εἰκονίζει τὴν κατάστασιν ἐκείνου πού δέν ἀγωνίζεται νά φέρῃ κατὰ Θεὸν καρπούς εἰς τὴν ζωὴν του κι ἐπομένως στερεῖται πάσης χάριτος πνευματικῆς.

Κατὰ τὸ ἔσπέρας τῆς Μεγάλης

Δευτέρας, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος Τριπόλεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ἐπίτιμο Μέλος τῆς Ἐνώσεως Δημοσιογράφων

Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου. Τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Ἐνώσεως Δημοσιογράφων Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου, διά ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του καί μετά ἀπό σχετικήν πρότασιν τῆς Γεν. Γραμματέως του κ. Πέννυς Καλύβα, ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Μέλος τῆς Ἐνώσεως τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ.

Ἀφορμή διά τήν εὐγενῆ αὐτήν ἀπόφασιν καί λίαν τιμητικήν ἀπόδοσιν τοῦ τίτλου τοῦ Ἐπιτίμου Μέλους εἰς τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας ἀπετέλεσε ἡ ἐπὶ 48 χρόνια κυκλοφορία τοῦ παρόντος Περιοδικοῦ «ΛΛΙΕΥΣ».

Ὁ Σεβασμιώτατος, πρωτοστάτησε τό ἔτος 1969, Ἀρχιμανδρίτης καί Ἱεροκῆρυξ τότε τῆς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, εἰς τήν ἔκδοσιν Περιοδικοῦ τῆς Μητροπόλεως, διά τήν πνευματικήν καλλιέργειαν τῶν πιστῶν τῆς Ἐπαρχίας μας. Ἀπό τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΛΛΙΕΩΣ, ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος Παπαδόπουλος ἦταν ὑπεύθυνος τῆς ἐκδόσεως καί ἀρθρογράφος

τοῦ Περιοδικοῦ. Ὡς Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας ἔδωκε ἀκόμη μεγαλύτερη βαρύτητα εἰς τό περιεχόμενον καί τήν καλαισθησίαν τοῦ ΛΛΙΕΩΣ καί συνεχίζει πάντοτε νά περιβάλλει μέ ἀγάπη καί νά στηρίζει κάθε τι σχετικόν μέ τό Περιοδικόν.

Ἡ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Δημοσιογράφων Ἰδιοκτητῶν Περιοδικοῦ Τύπου ἐστηρίχθη εἰς τό ἄρθρον 10 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐνώσεως, ὅπου δύναται νά ἀνακηρύσσονται Ἐπίτιμα Μέλη: «Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ πού διακρίθηκαν γιά τίς ὑπηρεσίες τους στό Ἕθνος, τόν Τύπο καί τήν Ἑνωση». Σημειώνουμε ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ εἶναι τό δεύτερο Ἐπίτιμο Μέλος τῆς ἐν λόγῳ Ἐνώσεως μετά τήν Καθηγήτρια – Ἀκαδημαϊκὴ καί πρώην Πρόεδρο τῆς Βουλῆς κ. Ἄννα Ψαρούδα – Μπενάκη, τιμηθεῖσα διά τά νομικά περιοδικά πού ἐξέδιδε ἐπὶ σειρά ἐτῶν.

 Τρίτη 11η Ἀπριλίου 2017, Μεγάλη Τρίτη. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, τό Ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Τρίτης, χοροστάτησε τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καί Ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Παύ-

λου Τριπόλεως.

Κατά τήν ἡμέραν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τό παρὰδειγμα τῆς πόρνης γυναικός, ἡ ὁποία μετανοία κινουμένη προσέπεσε κατασπαζομένη τούς ἀχράντους πόδας τοῦ Κυρίου, ἥλειψε διά τοῦ μύρου τήν κεφαλὴν καί τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καί διά τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπεσπόγγισεν αὐτούς. Ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται διά τήν ἀπώλειαν τοῦ πολυτίμου μύρου καί πορεύεται πρὸς τούς ἀρχιερεῖς, ὅπου συνεφώνησε τήν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου διά τριάκοντα ἀργύρια.

✨ **Τετάρτη 12η Ἀπριλίου 2017, Μεγάλη Τετάρτη.**

Ὅπως κάθε ἔτος, ἔτσι κι ἐφέτος, τό μεσημέρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τό Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου καί τήν Ἀκολουθία τοῦ Νιπτήρος εἰς τό Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν Τριπόλεως, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί Κληρικούς τῆς Ἐπαρχίας μας.

Ἡ ξεχωριστή καί συμβολικὴ αὐτὴ τελετὴ τελεῖται κάθε ἔτος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ, πλαισιουμένου ἐκ δώδεκα Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως. Ὁ Ποιμενάρχης μας, τελώνοντας τήν τελετὴν τοῦ Νιπτήρος, ἀναπαριστᾷ καί καταδεικνύει τὴ συμβολι-

κὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου πρὶν τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο ἔπλυνε τὰ πόδια τῶν Μαθητῶν Του, διδάσκοντάς τους τὴν ἀγάπη καί τὴν ταπείνωσιν. Τὴν Τελετὴν τοῦ Νιπτήρος παρηκολούθησε πλῆθος πιστῶν, καί ὁ Περιφεριάρχης Πελοποννήσου κ. Πέτρος Τατούλης ἐνῶ μετὰ τό πέρας τῆς Τελετῆς Κληρὸς καί Λαὸς μὴ ρώθηκαν μὲ τό ἅγιο Μύρο τοῦ Εὐχελαίου καί προσεκύνησαν τὰ χαριτόβρυτα λείψανα τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Παύλου, τῶν πολιούχων τῆς Τριπόλεως.

✨ **Πέμπτη 13η Ἀπριλίου 2017, Μεγάλη Πέμπτη.**

Κατὰ τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἡ Ἐκκλησία μας, κατὰ τὴν ἱεράν Παράδοσιν, ἐορτάζει τέσσερα γεγονότα συν-

δεόμενα στενωδῶς μέ τό κοσμοσωτήριον ἔργον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ: «τόν ἱερόν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δεῖπνον (δηλαδή τήν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν, καί τήν Προδοσίαν αὐτήν».

Τό πρωί τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰς τήν Ἱερά Μονήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαλεβῆς Κυνουρίας, ὅπου πλῆθος πιστῶν προσῆλθε μετεῖχε τῆς Ἀκολουθίας καί ἔλαβε τά Ἅχραντα Μυστήρια.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, γνωστῆς ὡς ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν, εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

✨ Παρασκευή 14ῃ Ἀπριλίου 2017, Μεγάλη Παρασκευή.

Μέ αἰσθήματα πού συγκλονίζουν τήν ψυχή κάθε πιστοῦ, μέ τήν σκέψιν τῆς σταυρικῆς θυσίας καί ταφῆς τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου καί Σωτῆρος μας, παρακολουθήσαμε πάντες τίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Ἡ Μεγάλη Παρασκευή εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς κορυφώσεως τοῦ θείου Δράματος. Εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη κατά τήν ὁποί-

αν, περισσότερον κάθε ἄλλης, ἡ Ἐκκλησία μας ἀναμνησκεται τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, ἐκ τῆς κατάρας τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας προεξήρχε, τό πρωί τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καί τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθηλώσεως εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Ἐν συνεχείᾳ, ἀκολουθοῦμενος ἀπό πλῆθος πιστῶν μετέβη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐπάνω Χρέπας Τρι-

πόλεως, όπου έγινε εκ νέου η Τελετή της Αποκαθλώσεως. Τό απόγευμα της Μεγάλης Παρασκευής ο Ποιμενάρχης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ έτέλεσε την Ακολουθία του Έπιταφίου εις τό Νοσοκομείον Ψυχικών παθήσεων Τριπόλεως έπειτα εις τό Δεκάξειον Γηροκομείον Τριπόλεως, εις τόν Ιερό Ναόν του Αγίου Γεωργίου του Άλσους των Δικηγόρων Τριπόλεως καί τόν Μητροπολιτικόν Ιερό Ναόν, όπου προεξήρχε της Ακολουθίας καί της περιφορᾶς του Έπιταφίου του Ναού εις τήν Κεντρικήν Πλατείαν Τριπόλεως, όπου κατ' έθος λι-

τανεύονται οί Έπιτάφιοι όλων των Ένοριών της Πόλεως, όπου Κληρός καί Λαός έν ένί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ εϋχεται: «Τῇ υπερφυεῖ καί περί ήμᾶς παναπείρω Σου εϋσπλαχνία Χριστέ ό Θεός, έλέησον ήμᾶς. Άμήν».

Σάββατο 16η Άπριλίου 2017, Μέγα Σάββατο.

Μέ κάθε λαμπρότητα έτελέσθη εις όλους τούς Ιερούς Ναούς της Έπαρχίας μας τό πρωί του Μεγάλου Σαββάτου ή Ακολουθία του Έσπερινου της Άναστάσεως μετά της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, γνωστή εις τήν παράδοσην του Λαού μας ως ή πρώτη Άναστάσις.

Ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ έτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία εις τήν Ιερά Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λουκοῦς Κυνουρίας μέ τήν συμμετοχή πλήθους εϋσεβών χριστιανών, συμψάλλοντες τό «Ανάστα ό Θεός...».

Τό έσπέρας του Μεγάλου Σαββάτου ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας έπεσκέφθη τό Δεκάξειον Γηροκομείον Τριπόλεως, όπου, μετά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί πάσης Σαμαρείας κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟ (του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων), ό όποιος φιλοξενείται εις τό έν λόγω Ίδρυμα, έτέλεσε σύντομο Ακολουθία της Άναστάσε-

ως διά τούς γέροντες - τροφίμους τοῦ Ἰδρυματος, ὥστε καί ἐκεῖνοι νά μετέχουν εἰς τήν Ἑορτήν τῆς Ἀναστάσεως, καί οἱ δύο Ἀρχιερεῖς ἀντήλλαξαν ἀναστάσιμες εὐχές μέ τούς γέροντες καί τό προσωπικό τοῦ Ἰδρυματος. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐπεσκέφθη τό Ἰδρυμα Τυφλῶν Γυναικῶν «Ἡ Ἁγία Παρασκευή» προκειμένου νά εὐχηθῇ εἰς τίς τρόφιμες καί τό προσωπικό ἐπί τῇ Ἑορτῇ τοῦ Πάσχα.

✨ Κυριακή 16ῆ Ἀπριλίου 2017, Ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἀπό τά μεσάνυχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἀρχίζει ἡ Τρίτη ἡμέρα πού τό πανακήρα-

το Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας ἦταν θαμμένο στόν καινόν τάφο καί ὁ Χριστός εἶχε προαναγγεῖλει ὅτι «μετά τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι». Τῷ ὄντι, ὁ Χριστός Ἀνέστη «καθώς προεῖπε» καί ἐχάρισε ζωήν τήν αἰώνιον. Τήν Κυριακήν αὐτήν, ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται καί πανηγυρίζει καί ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωήν καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν Χριστός ὁ Θεός ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντες».

Κατά τήν κλητήν καί ἁγίαν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως καί ἐν συνεχείᾳ

τήν Θεία Λειτουργία εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ὁ Μητροπολίτης μας, περιστοιχισμένος ἀπό Κληρικούς τῆς Μητροπόλεώς μας, ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πιστούς Μητροπολιτικό Ναόν. Μετά τό πέρας τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἀντήλλαξε ἀναστάσιμες εὐχές μέ Κλῆρο καί Λαό καί προσέφερε εἰς ὅλους πασχάλινό αὐγό, ὡς τό κατά παράδοσιν σύμβολον τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως.

☀ **Δευτέρα 17η Ἀπριλίου 2017, Μνήμη τοῦ μαρτυρίου τοῦ Νεομάρτυρος Δημητρίου.** Τήν Δευτέρα τοῦ Πάσχα 17ην Ἀπριλίου 2017 ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου, ἐνός ἐκ τῶν Πολιούχων τῆς Τριπόλεως, εἰς τό Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου, κτισμένο εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

☀ **Τρίτη 18η Ἀπριλίου 2017, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου.**

Τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, ἡμέρα μνήμης τῶν νεοφανῶν Ἁγίων Μαρτύρων καί θαυματουργῶν Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης, πανηγυρίζει ἡ ὁμώνυμος Ἑνορία τῆς Τριπόλεως. Τῶν

πανηγυρικῶν Ἀκολουθιῶν προ-
εξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο-
πολίτης μας, ἐνῶ πλῆθος πιστῶν
προσῆλθε νά λάβῃ τήν χάρι καί
τήν εὐλογία τῶν Ἀγίων.

 **Παρασκευή 21ῃ Ἀπριλίου
2017, Παρασκευή τῆς Δια-
καινησίμου, Ἑορτή τῆς Ζωοδόχου
Πηγῆς.** Τήν Παρασκευήν τῆς Δια-
καινησίμου, Ἑορτή τῆς Ζωοδόχου
Πηγῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο-
πολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργίαν εἰς
τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολά-
ου Ἀστροῦς Κυνουρίας καί ἐν συ-
νεχείᾳ προέστη τῶν ἐκδηλώσεων
διά τήν ἐπέτειον τῆς Β' Ἑθνικῆς
Συνελεύσεως τοῦ ἔτους 1823 εἰς
τό Ἄστρος. Μετά τό τέλος τῆς
Θείας Λειτουργίας Κληρὸς καί
Λαὸς ἐπορεύθησαν εἰς τόν τόπον
ὅπου τό 1823 ἐπραγματοποιή-
θη ἡ Β' Ἑθνική Συνέλευσις. Ὁ Σε-
βασμιώτατος, περιστοιχισμένος
ἀπό τοὺς Κληρικούς τῆς περι-
οχῆς, ἐτέλεσε Δοξολογία καί Ἐπι-
μνημόσυνο Δέησι. Ἀκολούθησε ἡ
κατάθεσις στεφάνων, ἡ ἐπίσημος
ὁμιλία τῆς ἡμέρας καί Παρέλα-
σις τῶν Μαθητῶν τῶν Σχολείων
Ἄστρος.

 **Κυριακή 23ῃ Ἀπριλίου 2017,
Κυριακή τοῦ Θωμᾶ.**

Ἡ Κυριακή τοῦ Θωμᾶ συνέ-
πεσε ἐφέτος μέ τήν ἑορτή τοῦ
Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργί-
ου τοῦ Τροπαιοφόρου. Πολλοί

Ναοί, Μονές καί ἐξωκκλήσια τῆς
Μητροπόλεώς μας πανηγυρίζουν
αὐτήν τήν ἡμέρα. Ὁ Σεβασμιώ-
τατος Μητροπολίτης Μαντινείας
καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
προεξῆρχε τοῦ πανηγυρικοῦ
Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου Ροεινοῦ, ὅπου
ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν ἦταν
μεγάλη. Τό Ροεινό, πέρα ἀπό τήν
φυσική του ὁμορφιά, χαρακτηρί-
ζεται ἀπό τήν ἀπό τόν 12ο αἰῶνα
πανέμορφη Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου
Γεωργίου εἰς τό κέντρον τοῦ χωρί-
ου (Καθολικόν παλαιᾶς Μονῆς),
ἡ ὁποία κατέχει τήν θαυματουργ-
γὸ εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ πα-
νηγύρισε καί τό Ἐξωκλήσιο τοῦ
Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγί-
του, προστάτου τῶν Δικαστικῶν,
τό ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τήν θέ-
σιν «Ἄλσος Θέμιδος», εἰς τό 2ο
χιλ. ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ
Τριπόλεως – Συλῖμνας. Τήν πα-
ραμονήν τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη ὁ
Μέγας Ἑσπερινός καί κατὰ τήν
κυριώνυμον ἡμέρα ἡ Ἀκολουθία
τοῦ Ὁρθρου καί ἡ Θεία Λειτουρ-
γία. Δικαστικοί, Εἰσαγγελικοί Λει-
τουργοί, Δικηγόροι, Δικαστικοί
Υπάλληλοι καί ἀρχετοί εὐσεβεῖς
συμπολίτες μας ἐτίμησαν μέ τήν
παρουσίαν τους τήν Ἑορτήν.

 **Τρίτη 25ῃ Ἀπριλίου 2017,
μνήμη τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελι-
στοῦ Μάρκου.** Ἡ Ἐκκλησία μας
τιμᾷ τήν ἡμέραν αὐτήν τήν μνή-

μην τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Εἰς τήν Ἐπαρχίαν μας πανηγυρίζει ὁ Ἐνοριακός Ἱερός Ναός Πελάγους Μαντινείας, ἀφιερωμένος εἰς τόν Εὐαγγελιστήν. Τήν παραμονήν τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, ἐνῶ τήν κυριώνυμον ἡμέραν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία συμπαραστατούμενος ἀπό Κληρικούς τῆς Ἐπαρχίας μας καί συμπροσευχομένου πλήθους πιστῶν.

 **Κυριακή 7η Μαΐου 2017,
Μνήμη Ὁσίου Νείλου τοῦ
Κυνουριέως.**

Τήν Κυριακή 7ην Μαΐου 2017, ἐορτάστηκε μέ τρόπο λαμπρό, ἀλλά καί μέ περισσή κατάνυξι, ἡ μνήμη ἐνός μεγάλου ἀσκητοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἁγίου Νείλου τοῦ Μυροβλύτου.

Ἡ πανήγυρις ἔλαβε χώρα εἰς τόν τόπον καταγωγῆς καί τόπον τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀσκήσεως τοῦ Ἁγίου, τήν κωμόπολιν τοῦ Ἁγίου Πέτρου Κυνουρίας καί εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου φυλάσσονται ἡ θαυματουργός καί μυροβλύζουσα Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, ὡς καί τεμάχιον ἐκ τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων.

Τῆς Θείας Λειτουργίας χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί

Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, συλλειτουργοῦντων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως. Ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καί τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου.

Κατά τήν διάρκεια τῆς Λιτανείας Κλῆρος καί Λαός ἔγιναν μάρτυρες γιά μία ἀκόμη φορὰ τοῦ μεγάλου θαύματος τῆς ρεύσεως ἁγίου μύρου ἀπό τήν εἰκόνα καί τό Ἱερό Λεῖψανο τοῦ Ὁσίου, γεγονός πού συμβαίνει τίς περισσότερες φορές κατά τήν Λιτανεία τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Ὁσίος Νεῖλος ἐγεννήθη εἰς τήν κωμόπολιν Ἅγιος Πέτρος Κυνουρίας, ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς περί τό 1601. Τά πρῶτα γράμματα ἔμαθε ἀπό τόν θεῖο του, εὐσεβῆ Ἱερομόναχο Μακάριο, μαζί μέ τόν ὁποῖον ἦλθε καί ἐμόνασε εἰς τήν πλησίον τοῦ τόπου καταγωγῆς του Ἱερά Μονή Παναγίας τῆς Μαλεβῆς. Ἐκεῖ ἐκάρη μοναχός καί χειροτονήθηκε Ἱερεύς. Ὁ πόθος θεϊότερης καί ἀσκητικότερης ζωῆς τόν ὀδήγησε στό Ἅγιον Ὅρος.

Ἀρχικῶς ἐγκατεστάθη πλησίον τοῦ σπηλαίου τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου καί μέ κόπους πολλούς ἐκτίσε κελί μέ Ἱερό Ναό πρός τιμήν τῆς Ὑπαπαντῆς, τόν ὁποῖον ἐκόσμησε μέ εἰκόνες, τίς ὁποῖες ὁ ἴδιος ἀγιογράφησε. Ὁ Ὁσίος Νεῖλος, «καταφλεγόμενος ἀπό τόν πόθον τῆς ἡσυχίας, ἐζήτει τόπον ἐρημικώτερον καί

εὐρών σπήλαιον κατάκρημνον καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη, φοβερόν εἰς τὴν θέαν διὰ τὸ κρημνώδες, κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας καὶ κατῆλθεν εἰς αὐτό». Ἐκεῖ ἐβίωσε μυστικῶς ὑπερουράνιες καταστάσεις.

Μετά τὴν ὁσιακὴ κοίμησίν του, τὴν 12ην Νοεμβρίου 1651, «τὸ ἅγιον αὐτοῦ σῶμα ἐνεταφιάσθη πλησίον τοῦ σπηλαίου καὶ ἀνέβλυσε μύρον εὐώδες, τὸ ὁποῖον ἔτρεχεν ἐκ τοῦ σπηλαίου ἕως κάτω εἰς τὴν θάλασσαν». Γνωρίζοντας αὐτό οἱ πειρατές πήγαιναν καὶ αἰχμαλωτίζαν τοὺς προσκυνητές, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργεῖται θόρυβος εἰς τὸν ἱερόν ἐκεῖνον τόπον τῆς ἡσυχίας. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ

ὁσιος Ἀκάκιος ὁ Καυσοκαλυβίτης παρεκάλεισε προσευχόμενος θερμῶς τὸν Ὅσιο Νεῖλο νὰ πάψει τὴν μυροβλυσία, πρὸς ἡσυχίαν τοῦ τόπου, καὶ ὁ Ὅσιος ὑπήκουσε. Ἐπίσης καταγράφεται εἰς πολλές πηγές ὅτι ὁ Ὅσιος Νεῖλος παρουσιάσθηκε εἰς διαφόρους, διὰ νὰ τοὺς παρηγορήσει καὶ νὰ προείπει τὰ μέλλοντα.

Τὸ 1815 οἱ μοναχοὶ θέλησαν νὰ κτίσουν Ναὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου, δίπλα εἰς τὸ σπήλαιον τῶν ἀγωνισμάτων του. Τότε βρῆκαν τὰ εὐώδη του Λεῖψανα καὶ μὲ χαρὰ καὶ τιμὴ τὰ μετέφεραν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Μεγίστης Λαύρας.

Ὁ Βίος καὶ ἡ Ἀκολουθία του ἐκδόθηκαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τὸ

ἔτος 1847, καί ἔκτοτε ἐγνώρισαν πολλές ἐκδόσεις. Παρακλητικό Κανόνα πρὸς τὸν Ὅσιο συνέδεσε ὁ μοναχὸς Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Ναοὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου ὑπάρχουν εἰς τὸν Πειραιά, τὴν Τρίπολιν, τὸν Ἅγιο Πέτρο Κυνουρίας, τὴν Ἱερά Μονὴν Παναγίας Μαλεβῆς καὶ εἰς ἄλλα πολλά μέρη. Ἡ σεβάσμια αὐτοῦ μνήμη τιμᾶται τὴν 12ην Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς ἐν Κυρίῳ κοιμήσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν 7ην Μαΐου, ἡμέραν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων Λειψάνων του.

☀ Δευτέρα 15η Μαΐου 2017.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου τῶν μαθητῶν καὶ φοιτητῶν ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐτελέσθη τῇ ἐντολῇ τοῦ Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ἱερά Ἀγρυπνία εἰς τὸν Μητροπολιτικόν

Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν μετεῖχαν Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ μαθητὲς ἀπὸ ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς περιφερείας μας.

☀ Πέμπτη 18η Μαΐου 2017, Θυρανοίξια τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τοῦ Νεομάρτυρος Παύλου.

Μέ κάθε λαμπρότητα ἐτελέσθησαν τὴν Πέμπτη 18ην Μαΐου 2017 τό ἀπόγευμα, τὰ θυρανοίξια τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ Νεομάρτυρος Παύλου, εἰς τὴν Τρίπολι.

Τὰ θυρανοίξια ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ μέ τὴν συμμετοχὴ πολλῶν Ἱερέων καὶ πλήθους εὐσεβῶν πιστῶν ἐκ τῆς Τριπόλεως.

Περὶ ὥραν 7ην ἀπογευματι-

νήν ἔλαβε χώρα ἡ ὑποδοχή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Παύλου, Πολιούχων Τριπόλεως, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Βαρσῶν, ὅπου καί φυλάσσονται, καί ἀκολούθησε ἡ Τελετή τῶν Θυρανοιξίων. Ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Τά Ἱερά Λείψανα τῶν Νεομαρτύρων παρέμειναν εἰς τόν ἀνακαινισθέντα Ναό τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Παύλου ἕως τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς 21ης Μαΐου 2017, ὅποτε μετεφέρθησαν ἐν πομπῇ εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καί τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Τριπόλεως, διά τήν τέλεσιν τῶν ἐορταστικῶν Ἀκολουθιῶν ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τῶν Πολιούχων Τριπόλεως Δημητρίου καί Παύλου.

Τό Παρεκκλήσιον τοῦ Νεομάρτυρος Παύλου εἶναι κτισμένο ἀπό τή μακαριστή Δήμητρα Παπαλεξανδρῇ πρὶν ἀπὸ 100 χρόνια εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου, τό ὅποῖον ἔλαβε χώρα τήν 22αν Μαΐου 1818. Με πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ἔγιναν τό τελευταῖο ἔτος σημαντικές ἐργασίες ἀνακαινίσεως τοῦ Ναοῦ καί ἀναδείξεως τοῦ χώρου. Νέο δάπεδο, νέες Ἀγιογραφίες, νέο Τέμπλο κοσμοῦν πλέον τόν

Ναό τοῦ Πολιούχου Ἁγίου τῆς Τριπόλεως. Θερμά συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τόν Πανοσιολογίωτατον Ἀρχιμανδρίτην Γερμανόν Μίχον, Ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καί τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Τριπόλεως, στόν ὁποῖον ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέθεσε τήν ὑλοποίησιν τῶν ἔργων ἀνακαινίσεως τοῦ Παρεκκλησίου καί κατέβαλε πολύ κόπο διά τήν διακονίαν αὐτήν. Ἐπίσης, θερμές εὐχαριστίες εἰς ὅλους ὅσοι προσέφεραν οἰκονομικήν καί ἡθικὴν βοήθειαν εἰς τήν ἀνάδειξιν τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Νεομάρτυρος Παύλου.

✡ Κυριακή 21η Μαΐου 2017, Μνήμη τῶν θεοστέπτων Βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα ἐόρτασαν καί φέτος πολλοί Ναοί καί Ἐξωκκλήσια τῆς Μητροπό-

λεώς μας ἀφιερωμένα εἰς τὴν μνήμην τῶν δύο θεοστέπτων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης κατὰ τὴν Κυριακὴ 21η Μαΐου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Ἱερόν Ἐξωκκλήσιον τῶν Ἁγίων εἰς τὸ Δημοτικὸ Διαμέρισμα Πάπαρι Μαντινείας τοῦ Δήμου Τριπόλεως, τόπον καταγωγῆς τοῦ Ποιμενάρχου μας. Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν προσφορᾶς τῶν τιμωμένων Ἀγίων καὶ εὐχήθηκε εἰς ὅλους νὰ ἔχουν τὴν Χάρη τῶν ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἐπίσης, ὁ προσκεκλημένος διὰ τὴν τοπικὴν πανηγυριν τῶν Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος

Λήδρας κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ Κύπρου, χοροστάτητε τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τοῦ ὁμωνύμου χωρίου (ἢ Ματζαγρᾶ) Τριπόλεως.

**Δευτέρα 22α Μαΐου 2017,
Μνήμη τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου,
Πολιούχων Τριπόλεως.**

Τὴν Δευτέρα 22α Μαΐου πανηγυρικῶς καὶ πανδήμως ἡ ἱστορικὴ Τριπολιτσά ἐόρτασε τοὺς δύο Πολιούχους της, τοὺς Νεομάρτυρες Δημήτριο καὶ Παῦλο. Κληρὸς καὶ Λαὸς ἐτίμησε τὰ δύο νεαρά παλληκάρια πού κατὰ τὴν δεινὴν περίοδον τῆς τουρκικῆς δουλείας ὁμολόγησαν θαρραλέως τὴν πίστιν τους πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν. Ἡ Τρίπολις ἔγι-

νε ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου καί τῶν δύο καί ἔκτοτε ἡ παρουσία τους παραμένει ζωηρά καί ὁλοζώντανος εἰς τήν ζωήν τῆς Πόλεως, διά τῶν θαυματουργικῶν τους ἐπεμβάσεων.

Τήν 21ην Μαΐου, ἡμέραν Κυριακήν, τό ἀπόγευμα μετεφέρθησαν ἐν πομπῇ τά Ἱερά λείψανα τῶν Ἀγίων ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Νεομάρτυρος Παύλου εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Προφῆτου Ἡλιοῦ καί Ἀγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καί Παύλου, ὅπου ἐψάλη Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λήδρας κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας ἐτελέσθη ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία ὑπό τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μονεμβασιάς καί Σπάρτης κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Πατρῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Φωκίδος κ. ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ, τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Λήδρας κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ, Ἑγούμενον Ἱεράς Μονῆς Μαχαίρᾶ Κύπρου, καί Κερνίτσης κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ καί ἡ λιτάνευσις τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων εἰς τίς κεντρικές ὁδούς τῆς Τριπόλεως.

☀ **Σάββατο 3η Ἰουνίου 2017, Ψυχοσάββατον τῆς Πεντηκοστῆς.** Παραμονή τῆς μεγάλης Ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς γενεθλίου ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, προσευχόμεθα ὅλως ἰδιαιτέρως ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, ἀπό κτίσεως κόσμου ἕως καί σήμερον. Τῇ ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, τήν παραμονήν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς Πεντηκοστῆς, Παρασκευή 2α Ἰουνίου 2017, ἀπό 12ης μεσημβρινῆς ἕως τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, Κληρικοί τῆς Μητροπόλεώς μας εὐρίσκονταν εἰς τό Δημοτικόν Κοιμητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, προκειμένου νά διακονήσουν ὅσους ἐπιθυμοῦσαν νά τελέσουν τό Ἱερόν Τρισάγιον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν οἰκείων τους. Παραλλήλως, εἰς ὅλους τούς Ναούς ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ καί ἐψάλη τό Ἱερόν Τρισάγιον, ἐνῶ τό Σάββατον ἡ Θεία Λειτουργία.

 **Κυριακή 4η Ιουνίου 2017,
Εορτή της Πεντηκοστής.**

Κατά τήν ιδιαίτεράν αὐτήν ἡμέραν τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τοὺς Μαθητές τοῦ Κυρίου, εἰς τό ὑπερῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, τήν γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως. Ἐν συνεχείᾳ, ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἑορτῆς, γνωστός καί ὡς Ἑσπερινός τῆς Γονυκλισίας, λόγῳ τῶν μακροσκελῶν Εὐχῶν οἱ ὁποῖες ἀναπέμπονται ἀπό Κλῆρο καί Λαό γονατισμένους.

 **Δευτέρα 5η Ιουνίου 2017,
Εορτή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.**

Μέ κάθε μεγαλοπρέπεια πανηγύρισε κατά τήν ἡμέρα αὐτή ὁ Κοιμητηριακός Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Τριάδος Τριπόλεως. Τήν παραμονήν τῆς Ἑορτῆς, Κυριακή τῆς Πεντηκοστής τό ἀπόγευμα, ἐψάλλη ὁ Μέγας Ἑσπερινός χοροσταντοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί ἡ Θεία Λειτουργία.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, τήν κυριώνυμον ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερό

Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος εἰς τό χωρίον Ἀθήναιον τοῦ Δημοτικοῦ Διαμερίσματος Βαλτετσίου. Κατά τήν Θεία Λειτουργία ὁ Μητροπολίτης μας ὁμίλησε περὶ τῆς ἀξίας τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τήν ζωήν τοῦ χριστιανοῦ καί διατί ἡ διὰ ἔργων καί λόγων βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λογίζεται ἄσυγχώρητος. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Ἁγίας Τριάδος εἰς τήν πλατεία τοῦ χωρίου, συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Τριπόλεως.

 Κυριακή 6η Ιουνίου 2017.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τήν 6ην Ἰουνίου 2017 ὁ συνταξιούχος Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πηγάδων Μαντινείας Ἀθανάσιος Καραφωτιάς.

Ὁ π. Ἀθανάσιος, τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Γεωργίας, ἐγεννήθη τήν 26ην Σεπτεμβρίου 1940. Κατά τό ἔτος 1972 ἐνυμφεύθη τήν Θεοδώραν Καπάρου, μεθ' ἧς ἀπέκτησε δύο τέκνα, τόν Ἰωάννη καί τήν Γεωργία. Πρὸ τῆς χειροτονίας του ἠργάσθη ὡς ἠλεκτρολόγος.

Ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Εἰδικῆς Σχολῆς Ἱερατικῆς Μορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας καί ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ μα-

χαριστοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κυροῦ Θεοκλήτου Β' (Φίλιππαίου) Διάκονος τήν 30ην Ἰανουαρίου 1986 εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Τριπόλεως, καί Πρεσβύτερος τήν 2α Φεβρουαρίου 1986 εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Κάψια Μαντινείας.

Διωρίσθη ἀρχικῶς Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ χωρίου Κάτω Κολίνες, ὅπου διηκόνησε ἕως τήν 18/11/1998 ὅταν καί μετετέθη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Νέας Ἰωνίας. Ἐπανῆλθε εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Μαντινείας καί Κυνουρίας τήν 1/8/2000 καί διωρίσθη Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου Πηγαδάκια Μαντινείας. Ἐκεῖ διηκόνησε ἕως τῆς συνταξι-

οδοτήσεώς του τήν 27/10/2011.

Ὁ π. Ἀθανάσιος Καραφωτιᾶς ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἔπειτα ἀπὸ σύντομον χρονικῶς ἀσθένειαν. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως ἐτελέσθη τήν Τετάρτην 7ην Ἰουνίου 2017 εἰς τόν Ἱερό Ναόν τοῦ Γενεσίου τῆς Θετόκου εἰς τό χωρίον Ἄνω Κολίνες Μαντινείας. Τήν Ἱερά Ἀκολουθία ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, συμπαραστούμενος ἀπὸ Κληρικούς τῆς Μητροπόλεώς μας.

Εἶδε ὁ Κύριός μας, ὁ ἐξουσιαστής ζωῆς καί θανάτου, νά κατατάξῃ τόν μακαριστόν π. Ἀθανάσιον μετὰ Ἀγίων καί Δικαίων. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

✨ **Εορτή Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.Βαρθολομαίου**

Τήν 11ην Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μᾶς τιμᾷ τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους Βαρθολομαῖον καί Βαρνάβα, ἐνῶ ἐφέτος συνέπεσε νά εἶναι ἡ Κυριακή ἡ ἀφιερωμένη εἰς τήν τιμητικὴν σύναξιν πάντων τῶν Ἀγίων.

Κατὰ τήν ἡμέραν αὐτὴν ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 26 ἔτη εὕρισκεται εἰς τό πηδάλιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία κατέχει καί τό πρωτεῖον τιμῆς ἀνάμεσα εἰς τίς κατὰ τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Ἡ ἰσχυρή προσωπικότητα τοῦ Πατριάρχου ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, ἡ δυναμική του διακονία, ἡ ὀξυδέρκειά του, ἀναμφισβήτητα λαμπρύνουν τὴν πρώτην τῇ τάξει Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ κατ' ἐπέκτασιν ὅλον τὸν Ὀρθόδοξον κόσμον. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, πέραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν του καθηκόντων, ἔχει δραστηριοποιηθεῖ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς πού ἔχουν νά κάνουν μέ τό περιβάλλον, τόν σύγχρονον τρόπον ζωῆς, τό προσφυγικό ζήτημα, τὴν ἀπειλήν τῆς τρομοκρατίας κ.λ.π. Παραλλήλως, ἀγωνίζεται διὰ τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων μέ τίς ὑπόλοιπες Ὀρθόδοξες ἀνά τὴν Οἰκουμένην Ἐκκλησίες, ὡς καὶ διὰ τόν διάλογον μέ τίς ὑπόλοιπες χριστιανικές ὁμολογίες.

Ἐφέτος, κατὰ τὴν ὀνομαστικήν ἐορτήν τοῦ Πατριάρχου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ἐπεσκέφθη τό ἱστορικόν Φανάριον, τὴν ἔδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, προκειμένου νά μετάσχη τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου. Εἶναι ἐξάλλου γνωστή ἡ ἀπὸ ἐτῶν πνευματικὴ σχέσις ἀνάμεσα εἰς τὸν Πατριάρχη μας καὶ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας. Ἡ σχέσις αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ αἰτία τῆς ἱστορικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας καὶ τὴν Μητρόπολιν μας.

☀️ Ἀπονομή Ὁφφικίων ἀπό τόν Πατριάρχη σέ δύο ἐκλεκτούς Ἀρχάδες

Κατά τήν ἐφετινήν ἐορτήν τοῦ Πατριάρχου, δύο ξεχωριστοί ἄνθρωποι διά τήν Τοπικήν μας Ἐκκλησίαν, ἄνθρωποι πού ἔχουν ἐνισχύσει οἰκονομικῶς καί ἡθικῶς τό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας, ὁ κ. Ἀθανάσιος Μαρτίνος καί ὁ κ. Ἀθανάσιος (Σούλης) Κωνσταντόπουλος ἐτιμήθησαν ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ δι' ἀπονομῆς ἐκκλησιαστικῶν τιμητικῶν τίτλων (ὀφφίκια). Τά ὀφφίκια ἀπονέμονται ἀπό τόν Πατριάρχη εἰς λαϊκοὺς ἢ εἰς Κληρικούς. Ὁ ἀρχικός τους σκοπός ἦταν ἡ διανομή τῶν διακονιῶν ἐντός τοῦ Ναοῦ, εἰς τίς Ἀκολουθίες, εἰς τό Πατριρχεῖον ἐν γένει, εἰς ἐσωτερικές

ἢ ἐξωτερικές ὑποθέσεις καί ἐργασίες. Σήμερα τά ὀφφίκια ἀποτελοῦν καθαρῶς τιμητικό τίτλο ἀπονεμόμενο εἰς πρόσωπα διά τήν προσφοράν τους πρὸς τήν Ἐκκλησίαν. Ἔτσι ἐτιμήθησαν ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί οἱ κύριοι Ἀθανάσιος Μαρτίνης καί Ἀθανάσιος (Σούλης) Κωνσταντόπουλος, διά τήν προσφοράν τους πρὸς τήν τοπικήν μας Ἐκκλησίαν, τήν Μητρόπολιν Μαντινείας καί Κυνουρίας, ἀλλά καί τήν ἐν γένει συμβολήν τους εἰς τό ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἰς μέν τόν κύριον Μαρτίνο ἀπενεμήθη τό ὀφφίκιον τοῦ Μεγάλου Ἀρχοντος Ἐξάρχου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς δέ τόν κύριον Κωνσταντόπουλον τό ὀφφίκιον τοῦ Μεγάλου Ἀρχοντος Πρωτονοταρίου.

Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν μας Πατριάρχην κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ τὰ ἔτη του νὰ εἶναι πολλὰ καὶ ἀγιασμένα, εἰς δέ τούς κυρίους Ἀθανάσιον Μαρτίνον καὶ Ἀθανάσιον Κωνσταντόπουλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ ἐνισχύει τὸ ἔργον τους καὶ τὴν ἀγαθὴν προσφορὰν τους.

✨ Πέμπτη 15ῃ Ἰουνίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτή, ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος τιμᾷ τὸν Ἅγιο Ἱερώνυμο ἕναν ἀπὸ τούς μεγάλους Πατέρες καὶ Θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τὸν 4ο αἰῶνα. Τὴν αὐτὴ ἡμέρα ἅγει τὰ ὀνομαστήριά του καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

Ὅπως κάθε ἔτος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προτίμησε τὴν ἡρεμία τῆς

Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Θεοδώρων στὴ Ζάλτσα Βοιωτίας, ἕνα μικρὸ μοναστήρι μὲ ἐξαιρετικὰ δύσκολη πρόσβασι, τὸ ὁποῖο χρόνια τώρα ἐπισκέπτεται ὅποτε θέλει νὰ ἔχει ὥρες ἡρεμίας, μελέτης καὶ περισυλλογῆς.

Εἰς τὴν Θεϊὰν Λειτουργίαν παρευρέθεισαν ἀρκετοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ λαϊκοὶ συνεργάτες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Παρὼν ἦταν καὶ ὁ ἀπὸ νεότητος στενὸς φίλος καὶ συνεργάτης του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, προκειμένου νὰ εὐχηθῇ προσωπικῶς τὰ δέοντα εἰς τὸν Μακαριώτατον καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγάπην του πρὸς αὐτόν.

✨ Ἑγκαίνια Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Τὴν 19ῃν Ἰουνίου 2017

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολί-

της Μαντινείας και Κυνουρίας κ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐγκαινίασε το ιερό παρεκκλήσιο τῆς οἰκίας τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ χωρίου Ἀρτεμισίου (Κακουρίου) που οἰκοδόμησε ὁ εὐλαβὴς ἱερεὺς Νικόλαος Κουτρουμεπῆς, εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου οὐχὶ τοῦ Ἰσκαριώτου, ἀλλὰ τοῦ Θαδαίου καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Τὴν τελετὴ τῶν ἐγκαινίων καὶ τὴν πρώτη Θεία Λειτουργίαν παρακολούθησαν ὁ κτῆτορ ἱερεὺς, πολλοὶ ἐφημέριοι τῶν περιχώρων καὶ

πλῆθος εὐσεβῶν χριστιανῶν καὶ ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως κ.Παυλῆς. Εὐχόμεθα ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου νὰ ἐπισκιάζει καὶ νὰ προστατεύει ὅλους τοὺς ἀνωτέρω.

✨ Ἐξετάσεις Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ σεπτοῦ μας ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ἓνα ἀκόμη διδακτικὸ ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ὁλοκληρώθηκε, μέ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀπολυτηρίων καὶ προαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Τὸ Σάββατο 3ῆ Ἰουνίου, παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου, πραγματοποιήθηκαν οἱ ἀπολυτήριες ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὁρισμένης ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν

συμμετείχαν οί καθηγητές Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί πρωτοψάλτες κ. Ἀγγελίδης Κωνσταντῖνος, κ. Μπιστόλας Βασίλειος, κ. Γεωργουλῆς Ἀλέξανδρος, κ. Φουντάς Γεώργιος καί ὁ διευθυντής τῆς Σχολῆς κ. Γεωργαράς Βασίλειος. Ἡ σπουδάστρια κ. Κοροδήμου Βασιλική ὀλοκλήρωσε τήν φοίτησίν της εἰς τήν Σχολήν λαμβάνοντας Δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς μέ βαθμό ἄριστα.

Οἱ προαγωγικές ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς πραγματοποιήθηκαν τήν Δευτέρα 5ῃ Ἰουνίου εἰς τό νεοῖδρυν παράρτημα τοῦ Ἄστρους Κυνουρίας καί τήν Δευτέρα 19ῃ Ἰουνίου εἰς τήν ἔδραν τῆς Σχολῆς εἰς Τρίπολιν. Οἱ σπουδαστές ἐξετάστηκαν κατὰ τήν ὀρισθεῖσαν ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ ὕλη. Τήν ἐπιτροπήν τῶν ἐξετάσεων ἀπετέλεσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ὁ διευθυντής τῆς

Σχολῆς κ. Γεωργαράς Βασίλειος καί ὁ διδάσκαλος τῆς Σχολῆς κ. Καραχάλιος Δημήτριος.

Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τούς σπουδαστές διά τόν ζήλο καί τήν διάθεσίν τους νά ἐντρυφήσουν εἰς τήν τέχνην τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ἐπιπλέον ἐπήνεσε καί τούς διδάσκοντες τῆς Σχολῆς γιά τήν ἀφιλοκερδῆ προσφορά τους καί τήν προθυμία τους εἰς τό κάλεσμα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας διά τήν διδασκαλίαν τῆς πατρώας μουσικῆς. Κατά τό παρελθόν διδασκικόν ἔτος ἐφοίτησαν εἰς τήν Σχολήν 27 σπουδαστές εἰς τήν Τρίπολιν καί 18 εἰς τό παράρτημα τοῦ Ἄστρους, τοῦ ὁποίου τήν εὐθύνην ἔχει ὁ κ. Καραχάλιος Δημήτριος. Ἡ Σχολή εἶναι ἐπισήμως ἀναγνωρισμένη ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ ἀπό τό ἔτος 2012. καί Ἀθλητισμοῦ ἀπό το 2012.

